

העולם הזה

כתבת השער

אימה

סומק

כפי שרק בנה

יכול להכיר אותה

העולם הזה

העורך הראשי:

אורי אבנרי

ראש המערכת:

שלום כהן

עורך משנה:

רוב איתן

עורך כיתוב:

עורך כתיב:

עורך כתיב:

עורך כתיב:

חברי המערכת:

מנשה ברדיין, שיע נלור, ילי גליץ, רויד הורוביץ, רותי ורד, אברהם חרסון, אוסקר סאבר, אלכס סטיו, אביבה סטיו, עמוס קינו, שלמה קרף

העתון הנקרא ביותר במדינה

רחוב גליקסון 8, תל אביב, טלפון 26785, ת.ד. 136, מעט למברקים: "עולמוסר", חמוציא לאור: העולם הזה בע"מ, דפוס שחם שהם בע"מ, ת"א, טל. 62239, החפצה: דוד סופל ובניו, תל אביב, המערכת איננה אחראית לתוכן המודעות.

סופו של רומן

שמחתי מאד לקרוא (העולם הזה 1043) על התענינותכם הערה בחיי המין שלי. לא כל אדם זוכה בכבוד כזה. בהזדמנות זו ברר צוני אף לערוך לאותם הקוראים שנשארו במתח אחרי קריאת הרומן העזיר שלכם עלי הרגעון בסופו של דבר לא נתן לי הי שומר הסובייטי את דירתו. אביק גלבוני, תל אביב

התיבות מהמאדים

שמחתי לקרוא את מכתבו של הקורא נד שטיין, בנוגע לנישה בחירת מלכת המכביה (העולם הזה 1044). מה שהצחק אותי היתה דעתו של הקורא על הסגנית השנייה, שיובר לת האון אבל כמובן שאין להימנע מפברז סמפיות במאורעות מסוג זה... הרי ידוע לכל שיהיה לשיבולת רוד בין השופטים. יומי אוקטובסקי, ירושלים

בקשר עם דעתו של הקורא נד שטיין, על החתיכות מהמאדים בנישף בחירת מלכת המכביה, יורשה לנו להעיר בקשר להתחשבות יות אודות בחירתה של אילנה פו למלכת המכביה: לדעתנו היתה היא היחידה מבין המועמדות אשר הוכתרה בצדק בתואר ה" נכו.

קבוצת קוראים, ירושלים

קצין העיר בפרד

אני תקווה שכתבתם על הספרות הפורחת בכרטיסי קולנוע (העולם הזה 1043) תביא אחריה שיפור במצב. אולם מאד הצטערתי לקרוא כי הכללתם את שירותו המצויני של קצין העיר עם המטרים המוספים כמה מאות פרופוט למחיר הכרטיס, ומבטיחים כרטיסים לחוג מצומצם. משרד קצין העיר הוא אחד המוסדות היחידים המפעלים אך ורק למען החילוקים, מבלי לנהוג להעלות מחירים, ומאפשר הליכות והליכות חברי החילוקים לכתיבולנוע במחיר הנחשב בימינו כמפלי.

העולם הזה לא הכליל את שירותי קצין העיר עם שירותי משרדו מכירת הכרטיסים

כמתי לחתום בלי ההוספה, על בסיס הקוני סטיוציה של סיני וחורב" על כך החי זורני לבייתחלא. "הכמים והזהרו בדבריו" ח"ל כבר דרשו: "הכמים והזהרו בדבריו" כמ" קל מאוד לעקור וקשה מאוד לנטוע. המרע משתנה לפי רוח המרע; אבל התורה כימי עולם ימיה.

אלכסנדר ורחין, תל אביב

אם תקצו בעתונכם מקום לזיכוח על דת ישראל, חשבתו קודם כל את הצבור שאסרה לו ידועה אוניקטיבית בנושא. הייתי מציע לכם להזמין את קוראיכם לחוות את דעתם על דת ישראל, תוך תשובה קצרה וממצה על השאלות: מהי דת ישראל? איזה ביטוי יכול להיות לדת ישראל כתיינו? איש מקום לכפייה דתית וכאיילו נסיבות? הצעתי היא שאת השאלות האלה תצינו גם בפני אישים שונים והמוניעם מתלמדי הנמסכים ועד העסקן והתיק.

לאיזה זיכוח אתם מזמינים את המורה חיים שפיר (העולם הזה 1044); האם לזי כוח מעל נבי העתון, או באסיפה פומבית בה יתן כל אחד את דעתו על הדת? אם אתם הושבים לקיים זיכוח פומבי כמו ש" עשיית את המשפט על הנוער העברי, אני תרשמו אותי בבקשה לנאום מס. 2. אני רוצה להסביר את הישקפת עולמי על הדת, ואצליח להוכיח שכל הדת זה רק פוליטיקה.

יוסף קורבמן, תל אביב

הקוראים מוזמנים לזיכוח מעל דפי ה" עתון, בצורה קצרה וממצה.

התור הרוסי

בסערת הויכוחים וההודעות על שילוחו של כוכביהלכת עלידי הרוסים, נזכרתי בי נלינו העולם הזה משנת 1953 (העולם הזה 1092), בו הוסיעה רפורטז'ה על הטיסה ל- 55, אכן אנו רואים כי הרבה לפני שנת 2000 קם ונהיה הצעד הראשון לקראת ה- טיסה לחלל. שליחת הקלוע עלידי הרוסים ודאי היתה מכה עצומה לפרסטיג'ה של

אחת התמונות המקינצות מ"ריפיפי"

המוקדמת, ציין רק כי מסירת 15% מהכרטיסים למשרדי קצין העיר היא אחד הי גורמים למעוט הכרטיסים בקופות בתי הקולנוע.

מרבץ תורה

עם תחילת שנת הלימודים, כימי החופש המעטים של התינים, התפניתו לשגר לכם שירות מעטות להבעת הערכתי לצד אחד של פעילותכם. כונתי לקטעי ההשכלה ה" מרובים שאתם, "מנביים" כאילו לקוראים, לפעמים בצורת הערות והארות צדדיות נו כתי לדעת כי תלמידים סטיוטים, שנואש תי זה מכבר מלהרביץ בהם תורה כלשהי, מרחיבים את אפקם ואת החום ידיעותיהם, אף מבלי להרגיש בכך, תוך כדי קריאה בשבועונים המעורר בהם ענין, לגבי הנוער שלנו, שאינו מנלה, לצערי, התענינות כמי קודרת התרבות העולמית, וזה הישג חשוב מאד, מורה, חיפה

תודה בעד הציון.

מצאתי לנכון לכתוב לכם מן הנלות הלונ דונית, אחרי חודש וחצי של אידיעה מי העשה בארץ, קיבל ידיר המתאכנס עמי ועם עוד 155 ישראלים במלון אחד, שתי חבורות של העולם הזה, שהפכו מיד למצאי רע. לא אתימר כאחרים, המצינים את עמי מם כקוראים ותיקים של העתון, אך אומר נלויות שהיתה זו חויה נדולה לקרוא את השבועון כאן. כמובן שאחרי יום לא נשאר זכר לחבורת, מאחר והן נסחבו בתקלים עלידי התכרת, שמתו לקרוא משהו מן הבית.

העולם הזה עומד בראש ההתענינות של החברה הישראלית כאן, למרות חילוקי הי דעות על דרכו וסגנונו, הרי הוא העתון הישראלי המבוקש ביותר, הנקרא ביותר, והמועד ביותר.

מתייתו בידוד, לונדון

דרישת שלום מרוסיה

למען אחי ורעי אדרבה נא שלום לכם. אני כתבתי כמה פעמים ואין לי תשובה. אבקש אתכם לירושל לחקור איפוא נמצאים פינתסוויטשעם, בני יוסף נוח בני יעקב בן מאיר למה? אני כותב לכם שתרעו אותי, זה שמי? ניסן בן איטה ריוה בת ר' מרדכי, אחת רב בער פינתסוויטשעם. המה היו אחים עם אמי איטה ריוה, ועלת אמי מחשבה טובה לכתוב אליכם ולהירע מה ישי משפחת פינתסוויטשעם.

אבקש לציין לזיכור על ארם שלי ברוסיה, בעיר בריאנסק, רחוב זברעושו, הכית מספר 5, החדר שלנו מספר 5.

דוד בן צדוק, תל אביב

יש פנאי

שמחתי לקרוא כי לשרשרת מצעיו של ביגי נוספה חוליה חשובה: לימוד ספרות, נקראים ממש כמו נכואה. הצרה היא רק שפון בראון והאמריקאים העומדים לשירות הם חוזים, והרוסים מגשימים את נבוי אותיהם.

דוד בן צדוק, תל אביב

שמחתי לקרוא כי לשרשרת מצעיו של ביגי נוספה חוליה חשובה: לימוד ספרות, נקראים ממש כמו נכואה. הצרה היא רק שפון בראון והאמריקאים העומדים לשירות הם חוזים, והרוסים מגשימים את נבוי אותיהם.

התכנסות פרמית

מעניין לדעת מאימתי התחילו מטרורים ומספרים להדומם עם חוגי המשטרה, כדי להחליף דיעות ביניהם (העולם הזה 1044)? כדאי לדעת אם כנכס שיוזם עלידי נתן אלתרמן השתתפו גם סופרים בעלי סמכות כמו ש"ר עננו, חיים הזו, ולפן שניאור או אורי צבי גרינברג. ניסיתי להתקשר עם המשורר אברהם ברודיס, מוכר אגודת הסופרים העבריים, ומתשובה על שאלתי כי עיני זה משך את כתפיו בתמיהה מרובה. כל העיני הוה לא היה ידוע לי, ואף לא לועד המרכזי של אגודת הסופרים, "את היא התכנסות פרמית בהחלט, שאין לה קשר עם עבור הסופרים בארץ" אמר.

חיים ליבוביץ, פתח תקוה

כולם סווי רעים

אינני סבור כמובן (העולם הזה 1045) שהשנה האחרונה היתה שנת סטיים טובים. כל זמן שצופה הפולנוע אינו נהנה מעצם הושיבה בקולנוע, מתחלית לפולנוע ומ" קנית הכרטיסים, הרי מה טעם אם על הבר מציינים סרט טוב? בשבילי היו בתנאים הנכבחים כל הסרטים עינים.

יהודה פחטר, תל אביב

ברשימת הסרטים הטובים של השנה עשירי תם עולי, בוח שלא מניתם ביניהם את סרט השעשע הקוצני מצויין, "ריפיפי". למרות שהיה מקוצני, עלה סרט זה באיכותו על סרטים רבים אחרים שהוגנו אצלנו. גם העובדה שקיצו בו אינה מורידה מערכו; סריסוף קוצצו בו רק קטעי משע מובהקים. אורה חלק, תל אביב

דוגמה של קיצוץ, שאינו פשע ברימיפי אולט פשע בפני עצמו - ראה תמונה.

לא יקום איש ויחבר שיר חדש על מזל מנהלל, שיש לה אונינים כעוגות רובאל? על ענת מקריהגת, עם זוג עינים כמו סלאט? אחד זיכרים יותר מצעבנים בתחנה זו הוא הסיורב המוחלט להעניק לאנשים ול- מוסדות זרים הגדרות עבריות. כבר אמרנו פעם שמזר לקרוא לרודן המצרי בשם "קולנוע עבד אלנאצר", מפני שקולנוע הוא תואר אנגלי, לא מצרי ולא עברי. הרודן המצרי הוא או ביכבאשי או סגן אלוף. מי שקורא לו קולנוע, יכול לקרוא לו גם "פול-קובניק" ברוסית, או "אוברסט עבד אלנאצר" בגרמנית.

האם משהו מתנדב להסביר לי מדוע אי אפשר לומר "משרדהחוק הירדני? קשה לי לתפוס את ההגיון במונח "מיניסטריין- החוק הירדני". לירדנים אין מיניסטריין. יש להם, לכל היותר, "חזארה".

ומדוע מר דאלס הוא "מיניסטר החוק ה- אמריקאי"? אם אין רוצים לקרוא לו "סק- רטארי אוף סטייט", מדוע לא נקרא לו פשוט "שר-החוק"? האם המונח הזה כל-כך קדוש עד שאין להשאילו לאדם שלא נימול?

חיים ליבוביץ, פתח תקוה

מכתבים

תרבות. והנה קרה דבר מעניין: למרות שהי דתיים קיבלו כבתידות אחוז טטו יחסית, הנה בגלל היותם לשונית-מאזניים ביחסי ה" מפלגות, נאלצה המשפלה לוותר להם בשי אלות עקרונות חשובות.

אלה שאינם דתיים אינם מפריעים במי אומה לאנשי הדת היהודית, או כל דת אחרת, לשמור על מצוות דתם. אבל הדתיים, בשם האלוהים שבליבם, מי זה נתן להם את הזכות המוסרית ואת ההצדקה לכפות את מנהגיהם הרוסונים על רוב העם שאינו דתי?

אליעזר גוה, ראשון לציון

ישר כוחכם במנתכם לתיקון דעת תהפ. אולם באין אפשרות ללבו את הנושאים של כפי הוינודו על רגל אחת, אישה לשי עצמי להביא בפניכם עובדה מהי אני. כשי אסרוני הנקווה. בלנינרדאר, ושמוני כדאל כרי להכריזתי לחתום על הצהרה, שדעתה היא כי שאלת היהודים תיפתר רק אם בארציהשארל תקום מדינה יהודית, לא הסי

2.6.57

"בבואנוס איירס נסגרו כמה עתונים מפני שכל העובדים שלהם חלו בשפעת", הוזר אותי החבר שקיבל על עצמו לכסות את העסק האסיאתי צחקתי. קשה היה לי ל- תאר את הדבר.

כשהשכבנו לישון את הגליון האחרון של העתון, כבר שררה אצלנו ההרגשה המזורה שמשו דומה עשוי לקרות אצלנו. כמה חברים שכבו במיטה. עורך מדור הקולנוע שכב על ערש דווי, מול אשתו החולה, ושיחק עמה שחמת - מישחק אסיאתי מתאים לבליו מחלה אסיאתית. באמצע קם, ערך את הכתבה הגדולה על סרטי ה- שנה, וחזר למיטה.

השבוע הלך כל שאר המערכת בדרכו. מלבד חבר אחד, המגוייס לעתודות, וראש המערכת, שכבנו כולנו, עד האיש האחרון, במיטת. סריסוף הגשמוני במלואה את ה- השתלבות באסיה.

ההודות לכך, לא נדבק שלום כהן הפעם, וסמכנו עליו להחזיק מעמד צדוק בים ה- חיידיים. הראשון שנדבק היה החבר שהלך לכסות את המגפה. כך, על כל פנים, טוענים כל שאר החברים. לדבריהם, הביא עמו, יחד עם כל שאר המיסמכים והחומר, חבילה אי אפשר של נגיפים, לשם תיוק.

באחד הבקרים הרגשתי גם אני בכאב מזור בעיניי, ובגירוי קטן בגרוני. מר- החום אמר את השאר. שכבתי במיטה, ב- עתי גולות אקרומיצין חיסאמין ב', שתיתי כוסות בלתי-ספורות של תה חם וקראתי ששה ספרים שרצייתי מוזמן לקראם. חופש נעים.

בינתיים הודיעו לי בטלפון על התקדמות המחלה בחדרי המערכת. היא לא פסחה, כאמור, על איש. אחת התוצאות השליליות היתה שלא היה למי לספר על הסימפטומים, מבלי לשמוע את אותם הסימפטומים חזרה מפיו, ואם אופשר לספר על המחלה ול-

ההודות לכך, לא נדבק שלום כהן הפעם, וסמכנו עליו להחזיק מעמד צדוק בים ה- חיידיים. הראשון שנדבק היה החבר שהלך לכסות את המגפה. כך, על כל פנים, טוענים כל שאר החברים. לדבריהם, הביא עמו, יחד עם כל שאר המיסמכים והחומר, חבילה אי אפשר של נגיפים, לשם תיוק.

באחד הבקרים הרגשתי גם אני בכאב מזור בעיניי, ובגירוי קטן בגרוני. מר- החום אמר את השאר. שכבתי במיטה, ב- עתי גולות אקרומיצין חיסאמין ב', שתיתי כוסות בלתי-ספורות של תה חם וקראתי ששה ספרים שרצייתי מוזמן לקראם. חופש נעים.

בינתיים הודיעו לי בטלפון על התקדמות המחלה בחדרי המערכת. היא לא פסחה, כאמור, על איש. אחת התוצאות השליליות היתה שלא היה למי לספר על הסימפטומים, מבלי לשמוע את אותם הסימפטומים חזרה מפיו, ואם אופשר לספר על המחלה ול-

הדרך הזרה

ציינתם נכון את מקום התורפה. אנו עדיין לא ננאלנו מהרפת הנלות, אך התורפה ש" העצמם ב.ג.יטוויזום" (העולם הזה 1044), היא תרופת כוב. תולדות היחידה ההסטורית היחידה-במינה בעולם, המורכבת מעם יש- ראל, אמונתו, חונו וארצו, אינו תולדות הוועמה הכנענית והאמורית, ואף לא תול- דות השבטים האחרים שהופיעו כקציון על פני הכמה הישראלית. מעניין לדעת כיצד מני חינוכים, הנכבדים והצלבניים, אולם זה אינו נוגע לעצם תולדותינו. משש כשם שתולדות האינדיאנים אינם נוגעים לתולדות העם האמריקאי. הדרך הזרה היא הדרך ל- נאלה בכשר ובורו, כמולדת ובחווין.

יהושפט גבעון, תל אביב

במנילת העצמאות של מדינת ישראל, עליה חתמו נציגי כל המפלגות, כולל ה- מפלגות הדתיות, הוכנס בפירוש כי המדינה תהיה חופשית, מצפון, לשון, חינוך ו-

מזוזרבים

באגדת הגרמנים אין בן-חיל כמו זיגפריד הגיבור. הוא מגלם את כל תכונות ההעזה ואומץ-הלב. היה זה הוא שהתגבר על הדרקון, הרגו ורחץ בדמו.

זיגפריד מוזם, מבקר המדינה, נקרא על שם גיבור אנגי זה. ה' חודש ניתנה לו הזדמנות נאה ל' הוכיח את אומץ-לבו ולצאת למל' חמה בדרקון.

הדרקון המקומי הוא שרות-הבטחון. ב' משך שנים ארוכות הסתתר בבטן האדמה. לאחרונה הצליח קומץ אנשים נועזים להר' ציאו מן המחתרת. תוך סיכון המור של שלמות גופם ועתידם, אחזו במפלצת, היר' רקת רעל של עלילות, ולא הניחו לה לחזור למחבואה. הודות להם, עמדה חשופה לאור השמש — בעתונות, בכנסת, בדרע-הקהל.

הכל היה מוכן לגיבור הסופי. זיגפריד הנועז, בעל החרב הנוראה, הופיע במקום הקרב. הציבור כולו יכול היה לעצור את נשימתו. מעשה גדול ונועז עמד להתבצע. אמנם, איש לא דרש מן הגיבור להרוג את המפלצת ולהתרחץ בדמה. יש לה כמה וכמה תפקידים חשובים. אולם עזה היתה התקווה כי זיגפריד הגיבור יאלץ את החיה. הוא יכול היה להחזירה לתפ' קידה האמיתי — לשמור אי-ישם על מטמוני הבטחון. הוא יכול היה למנוע בערה לטרוף את חרות ה' אזרה ולהלך אימים בג'ונגל ה' מפלגתי.

אולם זיגפריד מוזם איננו דמות מן ה' אגדה. המלחמה בדרקונים איננה אחד מ' תחביביו. הוא עשה בדיוק את ההיפך: ה' חודש הציע למפלצת פתרון גמלא לכל בעיותיה. הוא יעץ לה איך להיחלץ מידי הולחמים האוחזים בזנבה, איך לחזור אל מתחת לפני האדמה ולטרוף שם את אויביה.

★ ★ ★

ה הצעה הגאונית של המבקר זיגפריד שיד השב. מבחינה מינהלית למשרד ראשי הממשלה. בתור חלק ממשרד זה, אין הוא מחוסן בפני הביקורת של מבקר-המדינה. למרות כל טכסיסיו ותמרוניו של המבקר — אחזים מהם מסופקקים למדי מבחינה ציבור' רית ופוליטית — אין הדר' מוזם יכול להימנע, במצפון שקט, שלא לפרסם את מסקנות ביקורתו.

ביקורת זו היא, כמובן, בלתי-מוזיקה. מר' סד כמו השב., שאינו יכול לגלות את שם סוכניו בארץ ובעולם, מחוסן מטבעו מפני ביקורת אמיתית. כל ביקורת יכולה רק להיות פורמלית ושטחית.

אולם גם זה יותר מדי לגבי השב. ול' בגי הדר' מוזם. לכן הציע מוזם, בין חג לחג, להעביר את כל השב. למשרד-הבטחון. כי בתור חלק ממערכת-הבטחון יהיה השב. מחוסן מפני כל ביקורת ציבורית. הדר' מוזם יהיה פטור במצפון שקט מלפרסם אף מלה אחת על פעולותיו.

זוהי באמת הצעה יפה. סוף' סוף יוכל שרות-הבטחון לעפוק ב' שקט בפעולותיו הברוכות. איש לא יטריד אותו עוד. איש לא ישאל שאלות בלתי-נעימות.

איש לא יוכל או לדעת, למשל, מגיין באות מאות אלפי הלירות להוצאת פרסומת' רשש נגד יריבי השב. איש לא ידע מי משלם בעד הפרצה לדירת מנחם בגין, או בעד מעשה-ההאזנה בשולחנו של מאיר יע' רי, או בעד החברים היקרים המתחלפים כל כמה שעות מול דירתו.

איש לא ידע או כמה קיבל עדה-המדינה אריאל אליאשווילי תמורת ההלשנה על אר- בעת ילדיה-שיבה בירושלים, שלא עסקו מ' עולם בשום מחתרת (כפי שהעיד הוא עצמו במשפט). איש לא ידע כמה מחברי מחתרת' קסטנר קיבלו תשלומים מידי השב. כדי לעקוב איש אחרי רעהו, איזה סכומים שול' מו להם, וכמה זמן לפני הרצח.

מסך-הבטחון ירד על שרות-הבטחון. איש לא יפתח עוד את פיו, כי השב. יהיה שייך לבטחון-המדינה, ובטחון-המדינה הוא קדוש.

בקיצור, המצאה גאונית. השאי' לה היא רק: האם אנחנו זקוקים למבקר-מדינה כדי להציע דרכים לחיסול הביקורת? האם אין ל' השאי'ר זאת למחזאי מיוחד, או למשורר שיכיר, או להכריז-כנסת המקבל בשביל זה משכורת וכרי' טיפרינסיעות?

★ ★ ★

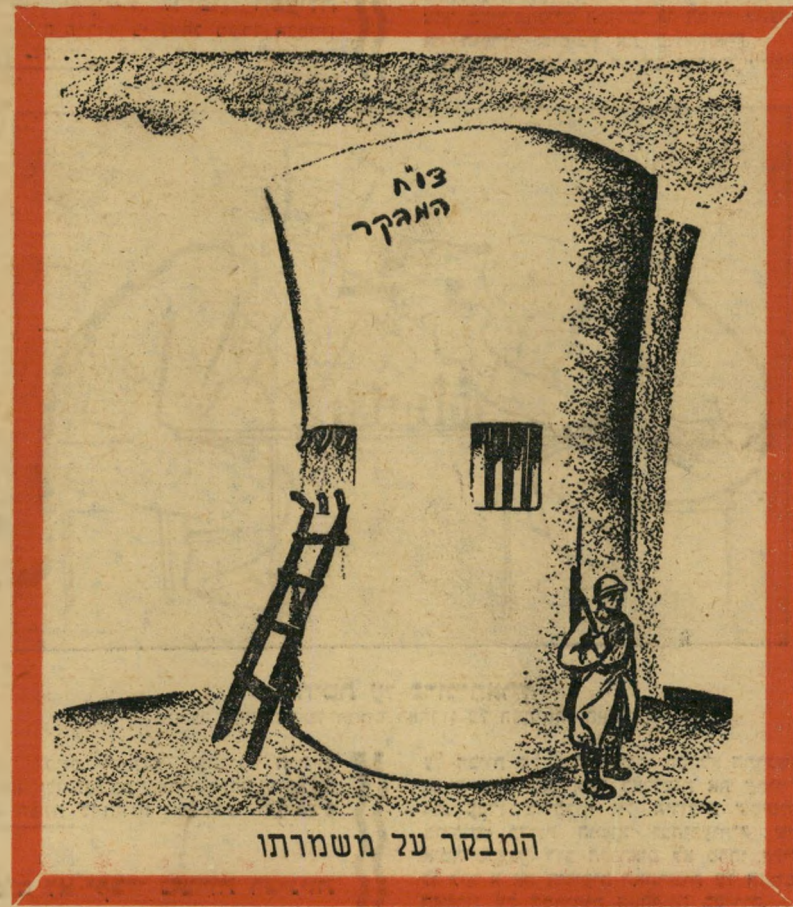
קשה מאד לכעוס על הדר' זיגפריד מוזם. הוא אדם חביב מאד. אולי לא

היה מבצע, מן הסתם, משגה הטעון בדיקה יסודית.

יתכן שאלה היו ביטויים חריפים ברפובליקה הוויימארית, בה כיהן זיגפריד מוזם כעורך-דיון ובעסקן ציוני. האסון הוא רק כי במציאות הגמנה של מדינת-ישראל, ביטויים עדינים אלה מצחיקים את הגנבים עד כדי רמעות.

★ ★ ★

אינני נאיבי עד כדי כך שאשלה את עצמי כי מבקר אמיץ יותר היה מחסל את השחיתות בארץ. שחיתות זו אינה מק' רית. היא תוצאה הכרחית של משטר פוליטי

המבקר על משמרתו

וכלכלי מסויים. שום מבקר לא יעקור אותה. במדינה בה יכול שקרן אומלל כמו יחזקאל סחר לא רק להחזיק מעמד בתפקידו אחרי פסקי-הדין נגדו, אלא גם לגייס עשרות פזמרי נאים וזופרים שיוכתבו שירים ר' מחזות לתהילתו, לא יכול היה גם זיגפריד הגיבור לחולל שינוי לברו.

אולם תפקידו של המבקר אינו לחולל מהפכות. תפקידו הוא להגיד את האמת — לא לגמגם, לא למלמל, אלא לדבר במלים פשוטות ותחתיות. תפקידו לגלות — לא להסתיר. תפקידו לקדם את עשיית הצדק, לא לדחות אותה.

האם עושה זאת המבקר שלנו? איש לא יטיל ספק ברצונו הטוב וביושרו האישי. אולם בתפקיד זה, לא די ברצון טוב וביושר אישי. יש צורך באומץ-לב, בהחלטה נחושה, הגובלים כמעט בלהט קנאי.

★ ★ ★

בשנים האחרונות נוצר הרושם כי המבקר התחיל לשמש, בעל כורחו ובי' ניגוד לרצונו, כאחד מעמודי-התחך של ה'

מצב העבור הקיים. הוא דומה למזבח אשר כל החוטאים נאחזים בקרניו. הוא דומה לאילן אשר העבריינים קוטפים ממנו ענפים להסתאמם ולכיסוי רעותם.

האיש שהמציא את השיטה היה, כמדומני, אבא חושי. כשאך הוטחו בפניו ההאשמות הנוראות, בשעה חמורה מאד לקאריירה שלו, לא רצה (בצדק) להגיש משפט. תשובה עניינית לא היתה בפיו. תוך כמה ימים עמדו להיערך בחירות.

מה עשה? הודיע שהעביר את הענין ל' מבקר-המדינה. הרי כל אדם מאמין למבקר. כל אדם הבין גם כי יש לדחות את הויכוח עד אחרי שהמבקר יתן את דעתו עליו.

עברו חודשים. כינתיים נבחר חושי מחדש וציפצף על העולם. כשהגיש המבקר את הדר' שלו, לא שם איש לב לכך. הסערה ה' ציבורית שככה מוזמן. אמנם אישר הדר' את כל טענות "העולם ה' זה", עד לפרטי פרטיהן. אולם הכל נאמר במלים כליכך עדינות, בשפה כל כך רכה ואבהית, ש' הקורא הפשוט קיבל את הרושם כי מר חושי בישר-המזל פשוט התי' בלבד קצת מרוב עומם העבודה.

מאז הלכו רבים בדרך זו. כולם סנו אל המבקר כשהיה נראה להם שהדבר יעזור להם להתגבר על הסערה שקמה נגדם. כולם שכחו את המבקר למחרת היום. ואף לא במקרה אחד במשך כל השנים הארוכות ה' אלה הרים זיגפריד מוזם את חרבו כדי ל' הרוג דרקון — או אפילו עכבר — בגן החיות השחיתות.

★ ★ ★

כאשר נזרמנתי לגרמניה, לאחר נה, תמהתי לראות כל כך הרבה אנשים משכילים וספוגי-תרבות שתיעבו את המשטר הנאצי. שאלתי את עצמי איך יכול היה היטלר לעלות בכלל לשלטון, למרות צמרת תרבותית כל כך ענפה ומפותחת. גרמני אחד הסביר לי זאת כך:

"אינך מכיר את הגרמני המשכיל. הוא מקפיד על הסדר הטוב — כל השאר לא איכפת לו. היטלר עלה לשלטון בבחירות חופשיות ודמוקרטיות. בהתאם לחוקה. שום גרמני משכיל לא חלם לתקוע יתד ב' גלגלי ממשלה חוקית. הם הצטערו כאשר הוקמו מחנות-ריכוז וכאשר גאסרו חבריהם הקרובים ביותר — אולם הממשלה היתה חוקית, והפרלמנט אישר את הכל באופן חוקי. כשהיטלר השמיד את היהודים, הצ' טערו עלי-כך כל המשכילים, והם דאגו שלא יעשה שום דבר בלתי-חוקי. שכל שיג'י הזהב יאספו וירשמו כחוק, ולא יהיו מעיי' לות בתעשיית-הסבון."

אינני רוצה להשחית השחאות בלתי-הוגי' נות. אני יודע רק זאת:

ישנם בארץ ניצנים ברורים של רודנות חדשה. השב. ממלא תפ' קיד מרכזי בתהליך זה. מבקר המדינה, בן העיר לאוטנבורג ש' בגרמניה, עוזר לו בכך, למען חסי' דר הטוב. יידידו שר המשפטים, שנולד בברלין (אגב, בדיוק יומיים לפני מוזם), מנצח על הכנת החו' קים הדרושים, למען הסדר הטוב. האם באמת אין איש מסוגל ללמוד לקח מן העכר?

★ ★ ★

זיגפריד הגיבור היו שני כלי-שק. היתה לו החרב הנוראה, כה מחושלת שיכלה לחצות סדן במכה אחת. והיתה לו כיפה שהעלימה אותו מעיני כל הבריות. כשחבש אותה.

כל טענתי נגד זיגפריד מוזם היא שהוא משתמש יותר מדי בכובע, מעט מדי בחרב.

צפויה הרעה נוספת במצבם חמירי של ישראל. ארצות-הברית תמשיך בסירובה לתת ערובות לבטחון ישראל במקרה שתתקף עלי ידי שכנותיה. גם דרישתה הצנועה יותר של ישראל, כי ארצות-הברית תסמיט לפחות הצהרה על הזדהותה עם עקרונות סמירת בסחונה של ישראל, תושב ריקם.

הצהרה היחידה הצפויה מצד וושינגטון התבטא בשטח הכספי והכלכלי, אם כי גם היא תינתן ללא תקיפת חוצרות.

גם ביחסה של ברית-המועצות לא יחול שינוי לטובה. שר-החוץ הסובייטי אנדרי גרומוקו זחה לחלוטין את החצעה הישראלית, שהובאה בפניו עלי ידי שרת-החוץ גולדה מאיר, לפיה ייעשו צעדים הדדיים להפגת המתחים חמדינית שנוצרה בין שתי חמדינות. לעומת זאת לא תוסף ברית-המועצות לדבר על השמדת ישראל, לאחר שבקרמלין התגבשה ההכרה כי דווקא קיומה של ישראל מרחיק את הערבים מהמערב ומאפשר לברית-המועצות לחזור למרחב.

על רקע מדיניות החוץ צפויים גם חיכוכים חמורים בקואליציה הממשלתית. בעוד שמפא"י, הדתיים והפרוגרסיביים תומכים בקו האומר כי יש לתבוע ערובות בסחונות רק מן המערב, יתבעו מפ"ם ואחדות-העבודה כי ישראל תבקש ערובות מכל ארבע המעצמות הגדולות.

יתכן כי תוקרמנה הבחירות לכנסת הרביעית. בימים האחרונים שינה דוד בן-גוריון את עמדתו בדבר קיום מועד הבחירות, והוא הגיע לכלל מסקנה כי יש להקדים ככל האפשר את ביצוע הבחירות הבאות. נימוקיו: חרות תלך ותתעצם, ביחוד בקרב העליה החדשה; המצוקה הכספית של רוב המפלגות תעניק למפא"י, בעלת האמצעים הסדובים, יתרון ארגוני ומיבצעי בניהול מערכת-הבחירות.

גולדה מאיר תצא למערכה תקיפה לריכוז הפעולה חמדינית בידי משרדה. בראש וראשונה תדרוש כי מנהל משרד הבטחון שמעון פרס יחזל מהתערבותו בעניינים חמדיניים, שהם מסמכותו הבלעדית של משרד החוץ ואף הוא יספל בהם.

תימשך השתקתו של משה שרת. בחוגים הפנימיים של מפא"י הוחלט כי במשך הבא של ועידת מפא"י, שיערך בסוף נובמבר, ייבחר ראש הממשלה לשעבר לתפקיד יושב ראש נשיאות הוועדה, תפקיד שיטול ממנו את האפשרות להשתתף בחיכוך הכללי ולהשמיע בו את דעותיו.

דב יוסף, גזבר הסוכנות היהודית, יעמוד בקרוב מול התקפה מרוכזת של חכריו הלא-מפא"יים בהנהלת הסוכנות. הסיבה: סניגוריותו להשתלט על תקציבי כל המחלקות, ולהחליט על פריטי ההוצאות של המחלקות. בניגוד לנהוג הקיים, הנותן בידי ראש המחלקה את הכוח להשתמש בתקציבו כראות עיניו הוא, ללא התערבות איש.

יתמתח ריב בין מפא"י וחברתיים, בשאלת החינוך הי ממלכתי-דתי. מפא"י תדרוש בי חוקף כי הדתיים יפסיקו כל פעילות בשם החינוך, מחוץ למסגרת האגף לחינוך ממלכתי-דתי של משרד החינוך. כיום מנהלות המפלגות הדתיות פעילות ארגונית מורחבת, להגברת רישום ילדים בבתי-ספר ממלכתיים-דתיים. מפא"י תדרוש גם צירוף חברים דתיים משלה למוסדות המפקחים והמנהלים של רשת-החינוך הממלכתי-דתי.

חברי אחדות-העבודה ומפ"ם לא יקבלו משרות רציניות בשירות הדיפלומטי. ההחלטה נתקבלה בצמרת מפא"י, שחחליטה להמשיך ולשמור את שטח שירות-החוץ כשטח בענדי שלה.

החלטה זו של מפא"י עלולה להביא לידי הקפאת תוכנית הריאורגניזציה של גולדה מאיר במנגנון שירות-החוץ, כדי למנוע תביעה — ברגע של חילופי גברא — לשבץ אנשי מפלגות קואליציוניות אחרות במשרות הפנויות.

"אתא" שוב תהיה בחדשות. הנהלת המפעל עומדת לדרוש את פטוריהם מטעמי יעל של 26 עובדים נספים. דרישה זו לא תתאשר עלי ידי ועד העובדים, והדבר עלול לגרום לחידוש סערת-חרוזות במפעל, אם כי לא לשביתה חדשה.

חוק השקעות-ההון מחויף-לארץ יתקן, אך השינוי לא יגרום לשינוי ניכר במצב. למעשה לא יחולו שיחזוריים על ייבוא חמרי-גלם ונכסי השקעות ולא יתנו הקלות נוספת במסה-הכנסה.

חברת "ריסקו" תקנה את אחד מבתי-הקולנוע החשובים בתל-אביב, יחד עם בנין סמוך שיכיל חנות כל-יב. בבית-הקולנוע יתקיימו שתי הצגות מקבילות — אחת רגילה, השניה, במרחף, לסרטונים קצרים ויומנים בלבד.

יתכן כי ראה פורת, מנחה-מנחה של תוכניות המלד ב"קול ישראל", תתפטר מתפקידה. אחרי שיזור קונצרט הפתיחה בהיכל התרבות, נקץ שירות השיזור בירוד בסיבות כשלונה של התוכנית, אשר בראשה עמדה לאה פורת. השדרנית הוותיקה ראתה את עצמה נפגעת מצורת הבלידו וחיא מלודח להתפטר לאות מחאה, לעבור לעבוד בעתון יומי.

העם תינוק עם עוז

האנושות כולה דמתה השבוע לילד בן חמש, אשר אב בלתי-אחראי נתן בידו תת-מקלע עוזי סקון, אמר לו בטוב-לב: לך, שחק קצת ברחוב.

בשמי כדור-הארץ הסתובב לו ספוטניק, הירח המלאכותי הסובייטי. עצם קיומו הוכיח כי ישנו בידי הסובייטים קליע-מונחה בעל סחה אריר ועוצמה גוראה, המסוגל להגיע לכל מקום בעולם. באותו זמן שיגרו הי אמריקאים קליע סקון יותר, המסוגל לשאת ראש-נפץ מימני למרחק של 1500 קילומטר.

בתיכור שדות-העופה מוכנים להמראה מידית המפציצים האמריקאים המיושנים, שיש בכוחם לחסל את ערי ברית-המועצות. כלים נוראים אלה היו מהמים סכנה לי-קיום המין האנושי, גם אילו התבגר האדם והיה מסוגל לשלוט ביצריו האפלים. אולם כאלו כדי להוכיח כי נשאר באופיו ובשיכ-לו תינוק טוב, עסק המין האנושי השבוע במישחק הנושן של אבקה-השירפה. איומים ואיומים-נגדיים התנגשו על גלי האתר כי קילומטרים בלתי-נראים. במרחק כמה מאות קילומטרים מצפון למטולה גזרה מתיחות מלאכותית, אשר בה יכול היה סוץ מטורף אחד בחיל-הרגלים התורכי או הסורי להצית את הגפרור שיפוצץ את כדור-הארץ.

למזלה של ישראל, רגילים אזרחיה לשבת

שלא בוטא: אמריקה עצמה אינה מעוניינת בהתערבות ישראל, שרק תלכד את הי ערבים בסביב לסוריה.

המברק השפיע, כיגיי הירפה מאוזני הכלב. שום הודעה לא פורסמה, ישראל העמידה פנים שכל הענין אינו גוגע לה. היה זה, כלי ספק, צעד נבון. חסידו גולדה בירושלים כבר ראו לו פרוי: עצם העובדה שניקיסה כרושציב ריכז השבוע את כל פגיוני על תורכיה, לא הזכיר כנאומיו ובי-איגרותיו את ישראל בין משרתי האימפררי אליזם ומחרחרי המלחמה.

היה זה מפנה קטן אך רכי-משמעות במדיניות ישראל. כיגיי, שנונדנו עד כה בין יצר-הפרסומת של שמעון פרס, לבין יצר-השתיקה של גולדה הוזהרה, החליט כנראה לקבל את דברי חז"ל כי מילה היא ספה שתיקה זהב. יש להניח כי בתודשים הי קרובים יהיה זה הקו של משרד-החוץ, שהשרה שלו נושאת זהב בשמה הפרטי.

קאפריצ'ו איטלקי

מאו שלטו הרומאים בכל חוסי היס הי תיכון, לא אבדה תקוות האיטלקים להחזיר את ימיהם קדום, להפוך את היס התיכון שוב ל"מאה נוסטרום" (הימם שלנו). בניטו מוסוליני הכריז על עצמו כעל "סיף האיטלקי". החרב נשברה. אולם לפני כמה חודשים החלה רומא שוב לינום כיבוש המרחב. בה בשעה שנפטאים איטלקים רכשו וכי-יונות באיראן, נשמעו זמירות חדשות על דות הטיבר. איטליה, כך נרמז, מוכנה לתת בין הערבים וישראל, לטובת המערב והעולם. ההסדר הועץ: קיצוץ גבולות יש-ראל, החזרת כל הפליטים.

רומא זירושלים. לא היה זה על כן מקרה כאשר החליטה גולדה מאיר להתכבב בדרכה חזרה לישראל ברומא. היא שחשה עם הנשיא האיטלקי, גיובאני גרוניץ, עם ראש-הממשלה ושר-החוץ שלו.

תוצאות השיחות נשארו בסוד כמנס. אולם הקוים הכלליים נמסרו לממשלה: גולדה גיסתה לשכנע את המנהיגים האיטלי-קיים שהשלום יתכן בלי שינוי בגבולות, תוך החזרת חלק מן הפליטים ויישוב הגר-חרים בארצות-ערב. יתכן שדבריה נקבלו. האיטלקים הבטיחו שלא יפעלו נגד ישראל. היתה זאת הצלחה נוספת בשבוע מוצלח (ראה לעיל). כאלו כדי לחזק את הרושם, באו שתי ידיעות נוספות:

הפרלמנט האיטלקי אישר הצעה של הסיעה הסוציאליסטית הימנית (המקבילה למפא"י) כי יקבל בברכה יוזמה איטלקית "לסיים את מצב המלחמה הקיים בין מצרים ובין המדינה הדמוקרטית ישראל".

נשיא מצרים, גמאל עבד אל-נאצר, נתן ראיון מיוחד לכתב עתון איטלקי נודע, בו קבע כי דרוש שלום "גם עם ישראל" כדי לקדם את התפתחות העמים במרחב. היתה זאת הודאה מפורשת וחדי-משמעית כי-קיומה של ישראל מצד האיטיות החשובה ביותר במרחב.

מנגנון

טענות-שווא

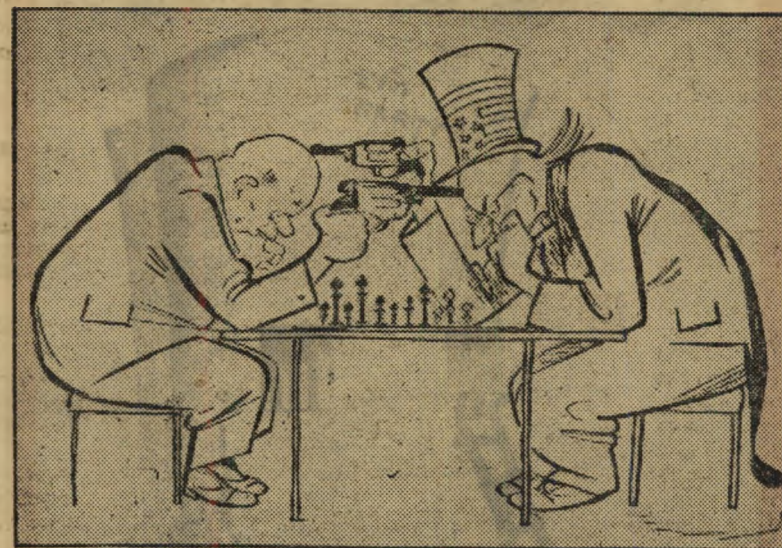
300. כל הטונן באמירה, בכתב או מתוך התנהגות, על איזה דבר שבעובדה... וסע נה זו היא למעשה טענות-שקר, והאיש הי טוען אותה יודע שהיא שקר... הרי זו טענות-שווא.

סעיף זה של החוק הפלילי חל על אנשים פרטיים, ההולכים בגללו לבית-הסוהר. הוא אינו מופעל, כמובן, על המדינה עצמה. אחרת היה השבוע על היועץ המשפטי לי-גיש גליון-אישים נגד מדינת ישראל.

קרן הצבי. אזרחים תמימים יכלו לקי-רוא השבוע בעתוניהם כי נציבות המנגנון מחפשת מועמדים למשרת משה-למנהל לי-עניני מינהל במשרד הסעד, בדרגה 3. כל מועמד נדרש לשלם שלוש ליי כדמי-הרשמה. לא ידוע כמה קוראים קיבלו את הדברים ברצינות, וכמה לירות טובות נכנסו בצורה זו לקופת המדינה. אולם אזרחים שטרם עשו זאת, מנסב להם להתאפק גם להבא. כי כל המשלם את 3 הל"י, שם את כספו על קרן הצבי.

הסיבה: המשרה תמוסה למעשה מומן. למרות שהמכירו פורסם רק השבוע, יכול חטולם הזה להודיע בהודאת כי היא ממשר לידי ד"ר מאיר שוחסמן, העובד באגף מירשם התושבים במשרד-הפנים.

משרה תפוסה, אבל... כל זה היה

שחימת על כדור-הארץ

הידיעה האחרונה על הנאום האחרון על המתחיות האחרונות

על חביות של אבקה-שירפה. הם לא התרגשו גם השבוע. הם קראו באדישות את עתונרי-הם, עברו בריפוף על ידיעות שטיפלו בחידוש כהונת הנשיא ובהופעותיה של אימה סומאק, רוב הקוראים לא טרחו אפי-לו לקרוא את הידיעות האחרונות על הנאום האחרון על המתיחות האחרונה בסוריה.

מדיניות

אוזני הכלב

"מחזיק באוזני כלב.

עובר מתעבר על ריב לא לו... ראש ממשלת ישראל קרא ספרים רבים, מאסלטון ועד דווקי-שיטוס (במקור הספרדי). אולם ספק אם עבר בעיון על ספר שמקורו עברי טהור; ספר משלי. אילו עשה זאת, היה נתקל באזהרה בעלת משמעות מדינית עמוקה, והוסך לשרת-החוץ דמי משלוח מבי-רק בהול שהגיע בשבוע שעבר לישראל. כיגיי קיבל את הידיעה על נחיתת היחידות המצביות בחוף לסקיה, מיהר, כרגיל, להגיב בתפקידו כשר-החוץ בפועל, בהעדרה של גולדה. נוסח ההודעה הצפויה: ישראל רואה את הענין כחמור, שומרת לעצמה את הזכות לפעול ברגע המתאים, וכי-איך שהוא התגבשה השמועה לגולדה, וכך נולד המיברק הזה: לא לפרסם שום הי-דעה, לא על נחיתת המצרים ולא על הי-מלחמה הקרה שהחלקחה בין שני הגושים, זהב של גולדה. כמה ימים לפני כן ישבו גולדה מאיר ואבא אבן, שניהם אנשים נבונים ושקולים, סיכמו את דעתם. מאחר שאמריקה סירבה לערוב לבטחונה של יש-ראל, או לספק לה נשק, אין ספק שישראל חחיון כאינוי הכלב הטיור, שיקול נוסף,

כמה יחלו בישראל? כמה מהם ימותו? האם ישארו זמרים? האם ישנה הגנה?

אתה - והשפעת האסיאתית

קרו בארצות אשר בהן סובלת האוכלוסייה מתחלואה וממחלות-סמיליות שונות, ואשר תנאי התברואה בהן ירודים בהרבה מאלה המקובלים בישראל. אפשר להניח בהראות כי שיעור התמותה בישראל יהיה הרבה יותר נמוך מאשר שתי עשירות של אחוז אחד.

מה מידת החום של אדם הנדבק משפעת אסיאתית?

בין 36 ל-40 מעלות. החום עולה בפתאומיות ויורד בהדרגה.

מה יש לעשות כדי לקרם את פני המחלה?

במידה שזה ניתן, רצוי לקבל זריקת-חיסון. מלבד זאת אין מה לעשות.

האם ההתפשטות נעזרת על-ידי תנאי תברואה ירודים או חלבה לקויה?

לא.

ישנם אזורים בארץ בעלי מזג-אוויר נוח יותר מאחרים - כמו עמק הירדן, הדרום - האם יהיו ניתנים פחות להתפשטות השפעת?

אין כל הכרח שזה יהיה כך. ועוד בה הוא שאזורים רבים נגבג נגועים כיום בשפעת. לעומת זאת אפשר לקבוע כי המגיפה התפשט ביתר מהירות בערים ובמרכזי האוכלוסייה הגדולים.

מה הם הסימנים הראשונים של השפעת, וכיצד יכול אדם לדעת כי נדבק בה?

הסימן הראשון שזהו שפעת אסיאתית הוא הפתאומיות בה תוקף הגיף. אדם יכול להרגיש טוב ולפתע, תוך שעות-שלוש, הוא מרגיש ברע, וכעבור שעות אחדות הוא מרגיש רע מאד. הוא חש בכאבי-ראש חזקים, בכאבי-גרון וכעיקר כואבים לו שרירי הכתפיים, הצד או הירך.

מהו הטיפול המקובל?

טיפול מהסוג הנקרא "סימפטומטי". נגד השפעת עצמה אין כל טיפול מיוחד. מנוחה במיטה, אספירין או סבליט"א ארבעה אחרות שיפגו את כאבי השרירים והראש; פושקאות חמים בכמויות גדולות ככל האפשר - אלה התרופות היחידות העוזרות במקרה זה. תרופות אנטי-בייטיות אמנם מורידות את החום, אולם הן אינן מועילות נגד השפעת; הן רק עוזרות נגד סיבוכים אפשריים, העלולים לנבוע מהשפעת. רצוי לא לתת אותן לחולה, וכדאי יותר להשאירן לשימוש במקרה של סיבוכים.

אדם שבכר נדבק בשפעת, האם עלול הוא לקבל אותה שנית כעבור כמה חודשים?

אדם שקיבל פעם שפעת זו מחוסן בפניה, אם כי לא חיסון תמדי. חיסון זה יכול להיות יעיל לתקופה של ששה חודשים עד שנה.

האם המחלה משפיעה על מערכת ה- עיכול?

מורגש כמובן אובדן תיאבון, כמו בכל מקרה של חום גבוה. אולם אין שום גילויים של הפרעות-עיכול כמו בחילה, הקאה או שלשול.

האם רצוי לסגור את בתי-הספר?

מתוך נסיון של מגפות שפעת קודמות, או אפילו מגפות שיתוק-ילדים בארצות רבות, מסתבר כי סגירת בתי-הספר, בתי-כנסת או בתי-קולנוע לא הפריעה במידה כלשהי את התפשטות הגיפים.

האם שפעת זו פוגעת במבוגרים יותר מאשר בילדים, והאם ילדים מחוסנים יותר ביפניה?

לא. ההתקפות חלות באופן יחסי שווה בכל שכבות-הגיל. אמנם הן חמורות יותר בגילויים הגבוהים יותר, מאחר שבין זקנים קיימים סיכויים רבים יותר לסיבוכים.

האם ישנן אלוכוהול עוזרות?

אין כל הצדקה רפואית לשתיית אלוכוהול. כתרוסה לשפעת, ועישון?

קשה לתאר שאדם הסובל מכאבי גרון ימצא תוענז כלשהו בעישון. אולם אם מבחינה מעשית, רצוי להימנע מעישון בשלבים הראשונים של ההתקפה.

ככל רחבי הארץ שכבו השבוע רבבות קרבנותיה הראשונים של השפעת האסיאתית: ילדים, נשים, אנשי-עסקים, חיילים וגם רופאים. מרכז השפעת היה בירושלים. שם לא פסח הנגיף אף על שכונה אחת. לפי כל הסימנים, נראה היה כי המגפה תתפשט בממדים רציניים לכל יתר חלקי הארץ. תוך ימים ספורים, מה ידוע על מחלה זו? באיזו מידה היא נוגעת לך? מתוך ראיונות עם כמה מטובי הרופאים בארץ, מתקבלת התמונה הבאה:

● מדוע קוראים לשפעת זו "אסיאתית"?

כי עד כמה שידוע נתגלתה לראשונה בה-נגרונג, אם כי קיימת סברה שהיא החלה בסין העממית. שמה ניתן לה מאחר וקיים נוהג רפואי לקרוא לנגיף לפי המקום, שבו בודד לראשונה.

● מה גורם למגיפה כזו?

אין למדע תשובה ברורה על כך. ידוע רק כי מדי פעם משתנה נגיף מסוים, או חלק מנגיף ידוע, ומקבל תכונות חדשות. נגד נגיף חדש זה אין חיסון בתחילה, והוא מתפשט במהירות.

● כיצד נדבקים בשפעת האסיאתית?

בעיקר מתוך מגע אישי - דרך האף, או הגרון, למשל. הסיכויים להעברת הנגיף באמצעות מזון הם קלושים ביותר.

● כמה שונה שפעת זו משפעת רגילה?

אין כל הבדל בסימפטומים: כאבי-ראש, חום גבוה, כאבי-גרון, שיעול יבש וכאבים חזקים של השרירים, הנמשכים ארבעה-חמישה ימים. במשך ארבעה-חמישה ימים נוספים מרגיש החולה תשוש, ומתחיל ליכולתו הרגילה.

● האם יש לה קשר כלשהו עם מזג-אוויר קר?

לא בארצות האסיאתיות, שבהן התפתחה לראשונה. כאן, בישראל, מתקבל יותר על הדעת שהיא התפשט דווקא בחורף. הסיבה איננה ידועה. אולם יתכן כי בחורף נמצאים האנשים יותר במקומות סגורים, באים במגע הדוק יותר זה עם זה, ואפשרויות ההדבקה מתרבות.

● מה מלמדות מגיפות שפעת קודמות?

ב-1918 ו-1919 התפשטה השפעת הספרדית, והגיעה לממדים רציניים ביותר. היא קטלה מיליוני אנשים סביב העולם. ברוב המקרים לא נגרם המות על-ידי השפעת עצמה, כי אם על-ידי הסתבכות של השפעת, כמו דלקת-ריאות.

● מה עלול לקרות הפעם?

השפעת האסיאתית קלה הרבה יותר. גם המדע התקדם מאד, והתכשירים האנטי-בייטיות הם נשק חזק מאד במקרה של הסתבכות. יש גם לציין כי עד כה נודעו מקרים מעטים ביותר של מחלות-לחאה וסיבוכים.

● מה קרה במקרים אלה?

בארץ, התגברו החולים על המחלה. רק מקרה אחד הסתיים במותו; מקרהו של ילד ירושלמי בן שש, אשר טבל ממחלת-לב עוד לפני פרוץ המגפה בעיר.

● מה, אם כן, הסכנה הממשית?

הסכנה היא שאנשים רבים מאד יפלו למשכב בעת ובעונה אחת, ויישחקו ענפים שלמים של החיים הציבוריים.

● האם מגיפות מסוג זה עלולות להחמיר עם חזון?

קיימת אפשרות כזאת. אם כי מאז החלה המגפה באפריקה, לא נעשה הנגיף חריף יותר.

● כמה אנשים בארץ יקבלו את השפעת?

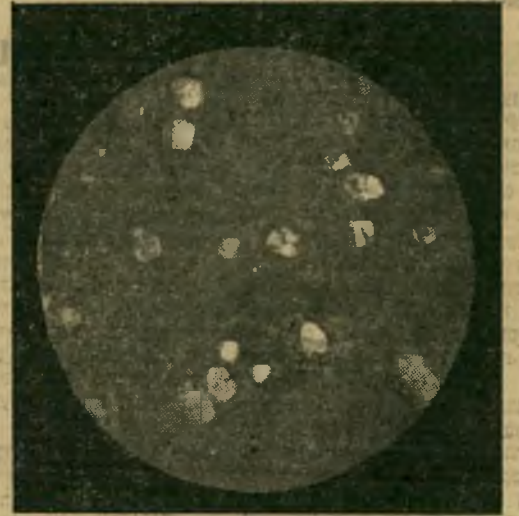
אם לקבוע לפי סטטיסטיקה של ארצות הברית לישראל - 15 עד 20 אחוזים של האוכלוסייה ידבקו בה. כלומר, קרוב ל-350 אלף איש.

● במשך כמה זמן מתפתחת ומסתיימת מגיפה בעיר מסוימת?

זה לוקח בערך ששה שבועות, מזמן הופעתה הראשונה במקום מסוים ועד שהיא נעלמת ממנו.

● האם היא יכולה להופיע שנית באותו מקום?

אין בטחון שלא תעבור בגל חוזר. השפעת של 1918

הנגיף - מוגדל פי 115000

חרכיו, ממימים אותם כפורמאלדהיד וממיסים אותם בתמימה לשימוש.

● כמה זמן דרוש לחומר כדי לפעול, וכמה זמן ישארו החיסון יעיל?

לזריקה כזאת דרושים 10 עד 14 יום כדי להיות יעילה, והחיסון שהיא גותנת נמשך בין שנה לשנה-חצי.

● האם מאמינים הרופאים ביעילותו של חיסון זה?

כן.

● האם אדם נגוע בשפעת זו חייב לשכב בבית-חולים?

לא; אין שום צורך בכך. אולם הוא חייב לשכב בבית.

● האם מחלה זו משאירה אחריות תוצאות לכל החיים?

עד כה, לא היו מקרים כאלה. במגיפות הקודמות נגרמו כמה מקרים של דלקת קרום-המוח, שהשאירו אחריהם מומים קבועים. במגיפה הנוכחית לא קרה כדבר הזה.

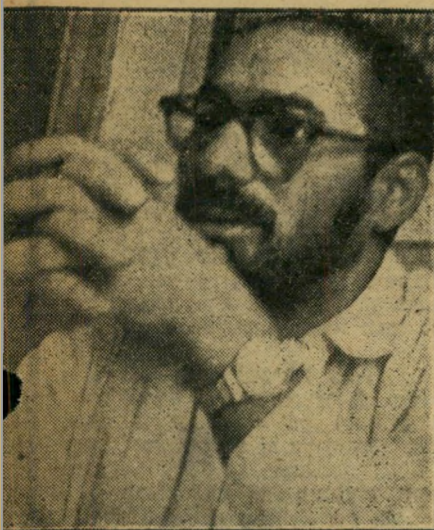
● מה הוא אחוז התמותה הצפוי בין ה- נפגעים?

בארצות אחרות הגיע אחוז זה לשתי עשיריות של אחוז אחד, מאלה שחלו בשפעת. לפי אותו חישוב תגוע התמותה בארץ ל-700 בערך. אולם יש לזכור כי מקרי-תמותה אלה

באורה פלא גורע לעתון חרות, הנמצא בי- רמת-גן באוטו-ציה, על דבר המיומ. הוא סירסם בהבלטה כי קיימת התרוצצות על ראשות הסיני. אחרי פרסום כזה, הגיע תורו של פרמץ להגיב רשמית. הוא עשה זאת בצורה מ- חוכמת. איש לא יפריע לאיתן לחזור ל- פעילות. קבע השבוע בצורה אבהית ר- סובלת. אולם, מהיר להוסיף, הוא לא יהיה יושב-ראש הסיני. גם מרכז המסלח העמיד כתנאי שאיתן לא יציג את מועמדותו בחירות. איתן עצמו התעסף בשתיקה. הוא ידע שערכו עולה ככל שמתקרבת קלחת הבח- רות. בחודו של ראש העיר יש לו, לאיתן, גב איתן.

הימים בעתון שהוא כתב מכתב והתפטר מתפקידו כסגן ראש עיריית רמת-גן. אמנם, איש לא הסריח להראות מראש את מכתב- ההתפטרות למתפרס, או אף להתחים אותו עליו. אולם מאחר שהמכתב (שנכתב בהשר- ראת שרית-חבורה הצ-כ דאז, יוסף ספיר) כבר התפרסם, לא היה לאיתן חשק להכ- חישו. הוא באמת התפטר. גם לכך עסקי-ביש קטן. בתור סגן ראש-העיר החזיר איתן לקבלן הכושל מרדכי בליזובסקי סכום של 25 אלף ל"י, אותו הפקיד בליזובסקי כחוק בדי העירייה, כי ערובה לביצוע שיכונ-התיקים. כאשר שאל את עצמו סקרנים מדוע עשה איתן מעשה בלתי-חוקי זה, נתקלו בעובדה כי הקבלן בליזובסקי מסר לקבלן-המשנה איתן עבודות

המשכורות נעלמו, הרו מוסדות

הרווה יעקוב רוט, המזכיר הכללי של ארגון נגיני הילדים של נשי אגודת ישראל, כפה משטר עבדים במוסדותיו.

מדוע קפצה וצנועה, בכניסה ל משרדי ארגון נשי ובנות אגודת ישראל בתל-אביב, מודיעה בזו הלשון: "לשכת עבודה לנשים ובנות דתיות לכל סוגי עבדי דה מתאימים. כל מי שמחפש כוח עבודה וכן המחפש מקום עבודה, יואיל לפנות אל לשכת העבודה של נשי ובנות אגודת יש-ראל".

בפנים המשרד, מכוסים כמעט כל הקירות בסבלות-ענק, צבועות בכחול-לבן, המצביע על צות על ממדי ההתפתחות של מוסד צנוע ששימיעו כמעט ולא הגיע לקהל הרחב: אר-גון מוסדות הילדים של נשי אגודת ישראל. די להציע מבט חטוף כדי ללמוד שחוף שנים מעטות הפך ארגון בלתי-ידוע זה, כמעט לאימפריה בזעיר אנפין. "בשנת 1950, מכ-ריז הלוח, "היו לנו: 8 חדרים, 2 בנינים, 2 צריפים". ממול מתהירים המספרים של שנת 1957: 60 חדרים, 22 בנינים, 10 צריפים".

שתי כרונות תמימות אלה עשויות ליצור את הרושם, כי ארגון מוסדות הילדים של נשי אגודת ישראל הוא סתם ארגון חינוכי המשגשג, הוראג לחינוכם התורני של ילדי התרדים, אולם מאחורי המספרים הזוהרים הסתתר סיפור קודר: כיצד הפכה רשת חיי נוח של מפלגה דתית לעסק מסחרי פרטי של משפחה אחת, עסק המגדול בשיטות שהיו מקובלות בימי שלטון התורכים בארץ.

כסף תמורת קודות

כ אשר הונהג בישראל החינוך הממי לכתי, זכתה אגודת ישראל בזכות מיור חרת, שלא ניתנה לשאר זרמי החינוך שהיו עד אז במדינה. הורת לאגודת ישראל להקים רשת-חינוך עצמאית, שאינה כפופה למשרד החינוך ולחוק החינוך, ושלאמרות זאת התנהג מתמיכה המדינה כדי 75% מהוצאותיה. הקלה זו חלה גם על גני-הילדים שהיו ברשות אגודת ישראל. חוק חינוך חובה ב-ישראל חל על ילדים מגיל חמש ומעלה. ילדים מגיל חמש המבקרים בגני ילדים, זר-כים בהקצבה רשמית של משרד החינוך. מהקצבה זו יש לשלם את משכורות ה-גננות.

כחוצאה מכך יוצא, כי למרות שגני-הילדים אינם כללים ברשת-החינוך הממי לכתי, הרי משרד החינוך, בהקציבו סכום מסוים לכל ילד הלומד בגן, משלם למעשה את משכורות הגננות. מצב זה יפה רק לגבי הגנים המצאיים בפיקוח ממשלתי. גני-הילדים הפרטיים אינם נהנים מהקצבות משרד החיי-נוך. רק גני-הילדים של אגודת ישראל, למ-רות שאינם בפיקוח ממשלתי, פטורים מסיי-זה. הם זכו בפריבילגיה המיוחדת של הע-נקות משרד החינוך. תשלומי משרד החינוך אינם מקור-ההכנסה היחיד של גני-הילדים מוכרים. גם משרד ה-סעד מקציב סכומים ניכרים עבור כל ילד מתחת לגיל חינוך-החובה, המבקר בגן מוכר.

במדינה

כסוף-השיער של תל-אביב. הוא עמד חבוש צילינדר. ממולו עמדה שורה של 25 ילדים, כמעט בני אותה קומה. הרב עבר מאחד לשני, ענד להם תפילין על ידם השמאלית ועל מצחם.

נחמיה רוט עמד נהנה מן המחזה היהודי הטוב, כשלתע נעצר מבטו בתדהמה. הוא ננעץ בנער תכול-עיניים ובלונדי, שהיה מר-כר לו. חיש מהר מצא מכרים נוספים. ה-שורה של בני הייג כללה שלושה "גוים" גמורים, שהיו מועמדים לברית-מילה ב-אותו יום.

פיות משמיצים. רוט פנה מיד לטו-לידאנו. הלה התנצל, הסביר כי בא רק לבצע את הטכס, על פי הזמנת מועצת-הפועלים במקום. אולם רוט, איש הפועל-המזרחי, רק שאב מכך עודד נוסף ל-מלחמה: רב הגענה להזמנות ההסתדרות חשוד בעיניו במפגיע. הוא הפיק תיאור מפורט של המאורע.

במהרה קנה לו סיפורו של רוט מהלכים בחוגים דתיים. לבסוף הגיע גם לאוזני הרב טולידאנו. השבוע פנה הרב במכתב רשמי למשרד-הדתות, דרש בבלום פיות משמיצים.

דרכי אדם

הקומדיה האלוהית

האיש השאיר שלוש הוראות בצואתו:
● להיקבר עלידי העדה הספרדית, כדי להוכיח שגם הספרדים הם יהודים,
● שהנהלת האוניברסיטה לא תפרסם שום מודעת-אבל לזכרו, כדי שאיש לא יהנה מניסוחה,
● שסכום של 700 ל"י מעובדו יועבר לבית-הספרים הלאומי, אך רק ביום שי-ימות אחרון הפקידים שעבד יחד עמו.

אצל אדם אחר היתה זאת יכולה להיות צחאה מזוהה. אצל ד"ר אברהם שרון, 74, היתה זאת צחאה רגילה, מתאימה לאופיו. **תלמידו של דנפתה.** כי שום דבר לא היה רגיל אצל הגוגה-העזות הירושלמי ה-צמוק, בעל הראש המגולה, שמה במקצת למשורר האיטלקי דנטה א.גיארי (שאת דמו תר-גילם בנעוריו באחד מנשפי הפורים). דנטה, מתברר הקומדיה האלוהית, היה נהנה מדמותו של שרון.

הקומדיה האלוהית של אברהם שרון החלה בגאליציה, שככתב ילד בן 14 מכתב לעתונאי וינאי בשם תיאודור הרצל, שהחל או להתפרסם. למכתב צירף בקבוק קוניאק, מתוצרת המשרפה הכסרית של אביו. תשר-בותיו של הרצל הם שהולידו, כנראה, בליבו של שרון את הרעיון לפתוח באוסף של אוטוגראפים ופורטרטים של גדולי היהדות, שהיה המפעל העיקרי של חייו.

היה זה תחביב מורז של אדם שהצטיין, כדברי הפרופסור הוגו ברנמן השבוע, ב-זילול מוחלט בכל גדולי העולם ובביקורת חסרת-רחמים על דעותיהם וזכריהם. היתה זאת רק אחת הסתירות בחייו של שרון, מאצפיסט מושבע שפירסם מאמרים שונאי-מלחמה בעתון שוייצרי, בעת שהוא עצמו התנדב לשרות קרבי (שהיה משוחרר ממנו) בצבא האיטלקי, במלחמת-העולם ה-ראשונה. סתירה אחרת: שרון התגד בחרי-פות לשינוי שמות, אך כיהר לשנות את שמו שלו משבדרון לשרון (לגלג הוא: "השמטתי את שתי האותיות כי באמת אין לי בית ואין לי דלת").

צימציות. מאמריו הבלתי-ספורים של שרון, האופוזיציונר הנצחי, היו מוקדשים לפולמוס. שמות שרוניים אופייניים: "אנטי-שמיים ציוניים", "ציונות אכזרית", "צימ-ציונות" (נגד ציונות מצומצמת), "מכת מדינות" (נגד החלוקה).

את שנותיו האחרונות בילה שרון, פקיד בית-הספרים הלאומי, בעל משכורת של כמה עשרות לירות לחודש, בשני עיסוקים עיקריים: בנידול חתולים נוצעים, שכמה מאות מהם התרוצצו בביתו הול, והטפה להחלפת ערביי ישראל ביהודים מארצות-ערב.

בגלל הטפה זו, נחשב שרון בעיני רבים לפאשיסט. אך האיש שהתרוצץ ברחובות ירושלים, עטוף סחבות ובלו-נעל, כשהוא מחויק לרוב סיר בו היה אוסף מוון ל-חתוליו, היה ההפך הממור-זה. פעמה בו אמר נה קודרת, שחיי הערבים במדינת ישראל אינם כסוחים, וכי בבוא יום צדה יישחטו. למחרת (המשך בעמוד 8)

• אמר לו פעם שאול טשרניחובסקי: "אתה חושב שתיכנס להיסטוריה בגלל אר-סך האוטוגראפים והפורטרטים שלך? אתה תיכנס להיסטוריה בגלל חתוליו".

התיישבות

רחמי הרב

גובר טוב של קיבוץ יודע שאפשר ל-הפיק הכנסה מכל דבר — אפילו מצרה צרורה. לכן, כשרדה על המשקים מכת איסור גידול חזירים, החלו כמה אנשים טר-בים להרהר בבעיית החודש נמצא הפתרון. אצל הרב יצחק רחמים ניסים, המצביא האנטי-חזירי, הופיעה משלחת של גזברים מאנשי איחוד-הקיבוצים והקבוצות והקיבוץ-המאוחד. שנתנם ההגיונית: היטול ענף ה-חזירים גורם למשבר כספי במשקים. מה מתכוון הרב לעשות כדי לעזור למשקים האומללים למלא את חובתם כלפי אלוהים, מבלי לסבול חרפת-רעב?

רחמי יצחק רחמים ניסים נכמרו על ה-קיבוצים. הוא פנה לשר החקלאות, איש דגניה ב', ודרש עזרה. התשובה של איש-ההתיישבות הפתיעה את הרב התמים: רמז לו קדיש לזו, בשפה שלא גשתמעה לשתי-סנים: גזברי הקיבוצים הם תבורה של סחי-סנים, ואין לתת להם כסף.

אולם הרב ניסים לא שוכנע. אולי גם סבר כי זוהי הזדמנות טובה להכות שרשים ב-התיישבות העובדת. על כל פנים, לכמה גז-ברים יצאה הבשורה המשמחת: הרב יאסף כספים כדי לתת סעד לקיבוצים שנפגעו מחיסול החזירים.

משטרה

הוראה בעל-פה

תקנת-משטרה חדשה: ביחס קובעת כי כל שוטר, המתפטר אחרי שלוש שנות שירות, זכאי לקבל פיצויים, בתנאי שמפקדו ימליץ על כך. עשרות שוטרים, מחתיקי השירות, אשר במשך שנים היססו לעשות את הצעד, ניצלו את ההזדמנות, הגישו את ההפטרות. המפקח הכללי, יחזקאל סהר, גרע מממדי הנשירה של חתיקי השוטרים, החליט בבלום את בולמוס ההפטרות. בתקנת-משנה קבע המפקח הכללי כי רק הוא מוסמך להמליץ על הענקת פיצויים לשוטר המתפטר. ה-קצינים הסבירו לאנשיהם כי, בניגוד למפק-דים הגמוכים, לא יעניק המפקח הכללי אי-שור בקלות.

מספרים נמוכים. כאשר הגיש לפני שבועות מספר השר בכור שיטירת את ה-דו"ח השנתי של המשטרה לכנסת, היתה אחת השאלות שהועלו בהיכוח: מדוע מת-פטרים כה רבים מבין השוטרים החתיקים דחוקא? לבסוף הוחלט כי אם יימשכו התי-פטרויות אלה של החתיקים, תקם העדת-חקירה ציבורית שתחקור את העניין.

השבוע צברה בשורות המשטרה הוראה בעל-פה. מקורה: המפקח הכללי, תוכנה: יחזקאל סהר יסרב אוטומטית לאשר מתן פיצויים לכל שוטר מתפטר, אשר מספרו הוא 3000 או פחות. מאחר שהמספרים ה-אישיים במשטרה ניתנו באופן סידורי, ב-התאם לתק, היה ברור כי המפקח הכללי רצה למועך בכל מחיר חקירה ציבורית במצב הפנימי של המשטרה. הוא ניצל סמ-כות אדמיניסטרטיבית כדי לאלץ חתיקים בלתי-מרוצים להישאר במשטרה, אף כי ה-דבר היה בניגוד מוחלט לאותה תקנה ש-קבעה בפירוש את זכותם של שוטרים ח-תיקים להתפטר ולקבל פיצויים.

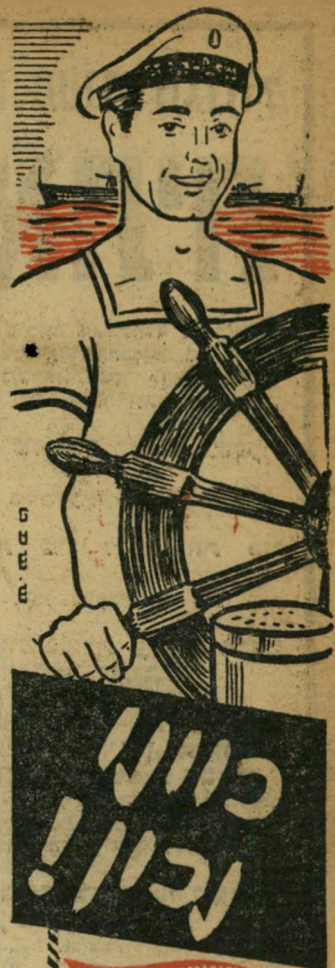
דת

בן 13 למצוות

ילד יהודי נורמלי עובר שני טכסים דתיים עיקריים: ברית מילה, ביום השמיני להולדתו, והנחת-תפילין, ביום מלאת לו-13 שנה. איש מן החכמים זכרונם-לברכה לא חלם על תהליך הפוך.

הויון זה נשמר לעיר החדשה, אשדוד ים, בדרום הארץ. למקום הגיע רמטכ"ל "מייבצע-מילה", פקיד משרד הדתות הרב נחמה רוט, ששערותיו אדומות כשמו, ו-שתפקידו למול את ילדי העולים. בדין היתה רשימה מלאה של המועמדים לגיור מבין ילדי העולים החדשים, שאמהותיהם פולניות נוצריות, ושעל-פי דיני ישראל-דינם כ"גוים גמורים".

תפינון לראש בלונדי. בכוא הרב, הופתע למצוא את עצמו באווירה חגיגית-דגלים התנופפו ברוח, מכניות מפוארות עמדו ליד בית-התרבות, הרב, סקרן ככל-אחר, נכנס לראות מה פשר התב-בבית התרבות מצא אורח מפתיע: הרב יעקוב משה טולידאנו, 75, רבה הראשי

**בנק דיסקונט
לישראל
בע"מ**

ות ז'יפו, תקציב כפול הוצא במירמה - הכל בשמה של הדת

חינוך או בתי עבדים?

הזכות ליהנות מהכנסות אלה, ניתנה גם היא לגנייהילדים של אגודת ישראל. האנשים שהעניקו את הזכויות המיוחדות הללו לגנייהילדים של אגודת ישראל לא התוודעו ברצינות למתנות אלה. שהרי לפני שבע שנים היה מספר גנייהילדים שברשות אגודת ישראל כה זעום וקטן, שניתן היה למנותו בעשר אצבעות. בסערת המקח והמכר הקואליציוני נראה ויתור כה פעוט, עבור קולות אגודת ישראל בכנסת, כדבר של מה בכך.

אולם באגודת ישראל עצמה לא ראו ב"ויתור" של המדינה לרשת החינוך העצמאי ענין של מה בכך. מספר אנשים ונשים, שי למרות חרותם והתענינותם בעניינים רוחניים בלבד, לא היו תלויים כלל מהמציאות החומרית. הם הבינו כי גם חינוך הוא ביד נס. הם ריחזו מיד כי במקום בו אין כל פיקוח מגבוה, אליו זורמים כספים מכל היבטים, טמונות הזדמנויות זהב. וכך, בסיס מאות פיות ונוגעות ללב היהודי, על הצלחת תינוקות רבים מצפוני החינוך החילוני, הרי קם העסק של ארגון מוסדות ילדים של נשי אגודת ישראל.

*** עבודה זולה ***

במדינת ישראל יש צורך ברשיון כדי למכור דברייסודיקית מעל עגלה ברחוב. במדינת ישראל יש צורך ברשיון כדי לנהל חנות מכולת. אולם במדינת ישראל אין כל צורך בשום רשיון שהוא כדי לנהל גנייהילדים. באופן מעשי יכולה כל חברה מסחרית, באם תחכמה באימצולה של ארגון טוב-לב, להקים גנייהילדים, לנהלם באמצעים שאינם יתנה על קנקנם ובאמצעות אנשים שאינם יודעים לא יבדוק את הכשרתם לכך.

ארגון הגנים של נשי אגודת ישראל לא היה אפילו עסק מפלגתי. לא אגודת ישראל היא שהקימה את רשת הגנים. היה זה עסק פרטי בהחלט של משפחה ענפה, אשר לפתח אגודת ישראל נתן לה את האפשרות לפתח את עסקי החינוך שלה. רשת-הגנים של נשי אגודת ישראל לא היתה אלא רשת-החינוך הפרטית של משפחת שלזינגר.

הגברת בלה שלזינגר היא יהודיה כשרה ויראת-שמים. ככתו של הרב יעקב רוזנר — הישיש יליד פרנקפורט, שייסד את אגודת ישראל ומשמש כנשיאה וכסמכות ה"גבוהה ביותר במפלגה — היה זה רק טעמי

שהיא נחונה בחוש-מנהיגות שאיפשר לה לעמוד בראש ארגון נשי אגודת ישראל. קשה לתאר שכאשר עמלה הגברת שלזינגר להקים מוסדות ילדים ולפתח את רשת החינוך שלה, עמדה מול עיניה המטרה היחידה. הסכנה הגדולה, שילדים רבים, בנים למשפחות חרות, יצטרכו חס וחלילה לבקר במוסדות-חינוך דתיים ממלכתיים, היא שדחי-גונה. לפתח את רשת-החינוך של ארי

כאשה אחראית, ידעה הגברת שלזינגר לא להפקיר את המוסדות שהקימה בידי זרים. היא הפקידה אותם בידיים אמונות מאד — די בני משפחתה. את מזכירות הארגון קיבל צעיר חרדי בשם יעקב רוט, שלא היה אלא חתנה של הגברת שלזינגר. חתן אחר של הגברת שלזינגר קיבל לידיו הנהלת מוסד בפתח-תקוה. חתן שלישי וכה במוסד חינוכי בבני-ברק.

בנה של הגברת שלזינגר, זאב ("חלפני") שלזינגר, יצא בשליחת הארגון לארצות-הברית, על מנת לנהל את מסע השגור של הארגון שם. בתה הרחוקה של הגברת שלזינגר זכתה לקבל את הגן היפה ביותר של הארגון, הגן היחיד הנמצא בתל-אביב-צמחה. אולם אפילו משפחתה המסופעת של הגברת שלזינגר לא יכלה להדביק את קצב ההתפתחות של מוסדות הילדים. היה צורך לשכור גננות ועובדות. לא היתה זו משימה קשה; נמצאו בנות חרות במספר מספיק, אשר הוריהן לא היו מרשים להן לעבוד בשום מוסד אחר, מלבד מוסדות דתיים.

בנות אלה לא היו גננות מוסמכות. הן סימרו סמינר פנימי של אגודת ישראל, חל"קן עבר קורסים מוזרזים כדי להורות ב"גנים. בנות תמימות אלה נכנסו לעבודה, מתוך אמונה שהן תעבדנה במוסדות-חינוך, בתנאים המקובלים. עבר זמן קצר בלבד עד שנוכחו לדעת כי, למעשה, מתנהל בהן משהו המזכיר מאוד סחר-עבדים.

*** זיופים ורמאות ***

ננת שהתקבלה לעבודה לא הוחתמה על שום חוזה-עבודה, לא הובטחו לה שום זכויות. לעומת זאת היה עליה לחתום על מכתב, לפיו היא מתחלת מראש על כל תביעה שהתהיה לה נגד הארגון. אותו מכתב קבע כי היא עובדת זמנית בלבד; שעם תום שנת-הלימודים היא מפורטת ב"תמה על שום חוזה-עבודה, לא הובטחו לה שום זכויות. לעומת זאת היה עליה לחתום על מכתב, לפיו היא מתחלת מראש על כל תביעה שהתהיה לה נגד הארגון. אותו מכתב קבע כי היא עובדת זמנית בלבד; שעם תום שנת-הלימודים היא מפורטת ב"

מי מחנך ילדים אלה? אלה הם ילדים במעון-חיות של נשי אגודת ישראל ביפו. רובם סקרים סוציאליים שבעזרתם קיבל הארגון כספים ממשרד הסעד ואף ניהל מסע שגור בחוץ-לארץ.

המנהלת

בלה שלזינגר, מנהלת רשת החינוך הפרטית של משפחת שלזינגר, כשהיא מאכילה זאטוט באחד ממוסדות הילדים של ארגונה. הגברת שלזינגר, שהיא סבתה ל-40 נכדים, דאגה להפוך את מוסדות החינוך למקור הכנסה משפחתית.

ראל שיגשג ופרח. בני משפחת שלזינגר קיבלו משכורות מנופחות, רכשו עוד ועוד מוסדות וכנינים כדי להגדיל את מחזור העסקים.

לפני חצי שנה ניסו הגננות להתארגן ר"ח לחבוע זכויות המגיעות לכל גננת בארץ; הן הקימו תא מיוחד, הצטרפו לארגון המורים של אגודת ישראל, שם הוקמה ועדה מיוחדת להטבת תנאי עבודתן.

יעקב רוט חיסל התארגנות זו באמצעים פשוטים. הוא הכריח את הגננות לחתום על הצהרה, שאין להן כל שייכות לארגון המורים, פיטר את הגננות המתמרדות, שלח לגנייהילדים גננות סירוניות במקום גננות ותיקות שעבדו במשך שנים בארגון. הגננות המתמרדות לא רק שלא זכו לפיצויים, אלא שגם משכורתן עוקלה ולא שולמה.

רק בהתערבות מועצת גדולי התורה ה"קבלה הוראה להחזיר את הגננות המפורטות. אולם יעקב רוט לא קיים הוראה זו, סירב בתוקף להחזיר לעבודה גננות מפורטות.

פחדן של הגננות היה כה גדול, שכאשר החל משרד החינוך עצמו להתערב בפרשה והומין את הגננות לבידור, פחדו הגננות להופיע מחשש פיטורין.

במשטר כפיה ועבודה זה, אין כל ספק שבראש וראשונה נפגמת רמת-החינוך במוסדות-החינוך של נשי אגודת ישראל. אין כל פלא שהתמרמרותן ודכאונן של הגננות ה"בטא ביחסן לילדים ולמוסדות אותם הן ניהלו.

ענין פנימי?

וועצת גדולי התורה, הרשות הי"עליונה של מפלגת אגודת ישראל, פסקה בין שאר ההחלטות שלה: "הגנו מחייבים את שני הצדדים שבמקרה של תביעות על איזה רקע שהוא, יובאו בצורת הוגנת ונאור-תה אך ורק לפני מוסדותיה המרכזיים הפינימיים של תנועת אגודת ישראל. אסור להם בשום אופן להוציא את הסכסוך לרחוב, דבר שגורם לחילול השם."

פחדה של מועצת גדולי התורה, מפני פירסום שערוריית הגנים של נשי אגודת ישראל, הוא מובן. למרות שהגנים הללו הם עסק פרטי, נושאים הם את שם אגודת ישראל, והמפלגה לא תוכל להסיר מעליה את האחריות למתרחש תחת חסותה. במשך שנים שתקו הגננות, שעה שמשפחה פרטית ביססה את עסקיה ושלטונה, בשם הדת, ה"חינוך-התורני ובשם אגודת ישראל.

עתה הן דורשות כי משטר-העבדים של משפחת שלזינגר, הנהגית מכספי משלטי-המיסים, יוחלף סוף-סוף במשטר החולם את דרישות החינוך וההגיונות של המאה ה-20. ואין זה עניין פנימי של אגודת ישראל בלבד.

אופן איטומטי; שהיא מתרת על כל טענות ומענות בקשר לפיצוי-פיטוריים. עוד לפני שהחלה לעבוד היתה הגננת חייבת להגיש מכתב-התפטרות, שהארגון היה רשאי להשי"תמש בו בכל עת. היא התחייבה לא להיות חברה בשום ארגון מקצועי שיגן על זכויותיה.

מותרות ואת קיבלה הגננת משכורת שלא עמדה בשום יחס למשכורות שקיבלו גננות בגנים אחרים. למרות שמשרד החינוך הקציב לגנים של נשי אגודת ישראל אותם סכומים שהקציב לגנים אחרים, לא הגיעו סכומים אלה מעולם אל הגננות. משרד החינוך הקציב סכומים לכיסוי 12 חודשי השנה; הגננות קיבלו משכורות ל-11 חודש בלבד.

כל גננת היתה צריכה להיות גם המנהלת המשקית של הגן אותו ניהלה. עליה היה לגבות תשלומי הורים מדי חודש בחודשו, ולהעבירם למשרד הארגון. אם חל עיכוב כלשהו בתשלומי ההורים, היו סכומים אלה מנוכים באופן אוטומטי משכורתה הדלה של הגננת, ואם גנייהילדים מנה בתחילת השנה 35 ילד, היתה הגננת חייבת להעביר במשך כל השנה תשלומי הורים עבור 35 ילד. אם במשך השנה פרשו מספר ילדים מהגן, היתה הגננת חייבת להשלים ממשכורתה היא את הסכום החסר.

לאן זרמו הכספים? על כך אין איש יודע. לא היה כל פיקוח רשמי — לא של משרד החינוך ולא של אגודת ישראל — על ה"נעשה בגנייהילדים. יחד עם הגברת שלזינגר ניהלה את רשת הגנים ירדיתה, עסקנית ב"שם עלייה בינוק, בעלה של הגברת בינק היה גם מבקר-החשבונות של הארגון.

במצב זה, בו היתה כל גננת תלויה לשבט או לחסד בידי מזכיר הארגון יעקב רוט, שהטיל מראש על כל הגננות באמצעים פשוטים של עיקול משכורות ונישול גננות שהעזו לפצות פה נגד התנאים השוררים בארגון, היו הגננות מכשירי בידי המזכיר באמצעותו, למשל, יכול היה לזייף רשמי-מות כדי לקבל הקצבות גדולות יותר הן ממשרד החינוך והן ממשרד הסעד. מספר גננות נאלצו להוסיף על המספר האמיתי של התלמידים שביקרו בגניהן, כדי שהארגון יוכל לקבל הקצבה ממשלתית גדולה ותר. המעניין הוא, שהגננות שניפחו את מספר הילדים בגניהן היו צריכות לשלם לקופת הארגון תשלומי הורים לפי מספר הילדים המנופח.

היה בידי הארגון גם אמצעי אחר לקבלת הקצבות בסכום גדול יותר. לא היה שום פיקוח על כך שילדים מגיל חמש, שקיבלו הקצבות ממשרד החינוך, לא יכללו גם ב"רשימת הילדים מתחת לגיל חמש, שקיבלו הקצבות ממשרד הסעד, ולהיפך.

אסור להתארגן

במצב עסקים זה, אין כל פלא כמעט שארגון גנייהילדים של נשי אגודת ישראל

במדניה

(חמשדן עמוד 6)

טבח כפרקאסם, סכרו רבים מידידיו ששרון צדק.

לפני חודש נדחף שרון על-ידי מכונית. בשעה שהתהלך ברחוב ירושלמי והתחבב על דעותיו. מאז פירפר בין חיים ומחמת השבוע ירד המסך על הקומדיה האלוהית: כשקם רב סטודי זקן וביקש ליד בית החולים, בהתאם למנהג לספרדים, "אנו מבקשים מח לה מכבודו בשם תושבי העיר הזאת, ובשם הגהלת האוניברסיטה העברית, ובשם כל אהבי בני ישראל..." נזכרו כי אכן יש להם סיבה לבקש סליחה מן ההוגה הצנוע.

דרכי חיים

המאהב הנרמס

יוסף טחאשי נפגע מאד כאשר חברתו, אסתר של שמעיה, החליטה לעזוב אותו. שלוש שנים הלכה השניים יחד, והנה החליטה אסתר בת ה-18 כי יוסף מורחי מוצא חן בעיניה יותר מאשר טחאשי.

אולם פגיעה זאת באהבתו היתה כאין וכי אפס כפגיעה אשר פגעו הורי אסתר כנאי ותנו של טחאשי, הבחור בן ה-24 ביקש תחילה להניע את ההורים להתערב לטובתו. הם רק משכו את כתפיהם. אחר כך, איים על אסתר ועל מורחי. הם צחקו לו.

הולולו הרביו את טחאשי עוד יותר. הוא איים להתנקם גם בהורים. אך שוב לא לקחו אותו ברצינות. לילה אחד, שעה שי משפחת שמעיה ישנה בקומה הראשונה של ביתה בשכונת שפירא, חדר הבחור דרך החלון הפתוח, הקים צריחות הפחדה, כדי להבהיל את הישנים. משפחת שמעיה התי עלמה גם מתעלול זה.

פעם אחרת הופיע טחאשי חגור אקדה, ואמו ירדו שהתחפש לערבי. "אם לא תעזבי את מורחי ותחזרי אליי" איים על אסתר. "אחטוף אותך, אלקלק אותך, ואזרוק אותך!" גם אז לא התייחסו אליו ברצינות.

גם השופט. השבוע עמד יוסף טחאשי בפני שופט השלום התל-אביבי דב זוהר. מתוך העדויות, הסתבר כי הוא בכל זאת העז לעשות משהו.

היה זה לפני כמה שבועות. הוא פגש את יוסף מורחי, התחיל לדרוש את זערתו בחזרה. מורחי חייב, שלף טחאשי אולר קטן מכיסו, דקר את יריבו בכתף. אולם כאשר השמיץ השופט את פסק-דינו, הסתבר כי גם הפעם לא לקח איש את טחאשי ברצינות. השופט הטיל על המאהב הנרמס קנס של 250 לירות, ושלח אותו הביתה.

משפט

זכותו של שותך

יעקב מרוקו וישראל פרחודניק היו שותפים בבית-חרושת לסריגה בתל-אביב. יום אחד הופיעו פקידי ההוצאה-לפועל, הודיעו לפרחודניק כי מאחר ושותפו מרוקו הסתבך בחובות, הם מטילים עיקול על מכונית-הסריגה השייכות לשותפתו.

היחסים בין השותפים הלכו והחמירו. לפני חודשים נכנס מרוקו למפעל אחרי שעות העבודה. הוציא ממנו את בוכנות המכונות. הוא מכר את הבוכנות, סילק חלק מהחוב שרביץ עליו.

פרחודניק התלונן במסגרת, מרוקו הובא למשפט על העלמת חפצים מעוקלים והשגת גבול פלילית. שופט-השלום יהודה טרייביטש מצא אותו חייב דן אותו ל-100 ל"י קנס ולשלושה חודשים מאסר-על-תנאי.

הפעם השלישית. השבוע עמד מי ריקו בפני בית-המשפט המחוזי, טען כי אמנם הוציא חפצים מעוקלים, אולם הוא לא הכשיל את פקיד ההוצאה-לפועל, מאחר שפרע לו במחיר הבוכנות חלק מהחוב. אשר להשגת-גבול פלילית, הרי שזכותו של שותף להיכנס לעסק בכל שעה שירצה.

השופטים המחוזיים קיבלו את טענותיו של פרחודניק נתן קנת. ביטלו את פסק-הדין של בית-המשפט הנמוך.

עתה מתכונן מרוקו להגיש בשלישיה בפני בית-משפט. למרות היותה לו הוכחות להיכנס לבית-החרושת, לא היתה לו — לפי תביעתו החדשה של פרחודניק — כל זכות להוציא ציוד, ללא אישור שותפו.

כל ישראל

הפגות כוח והעזה

סיעה מתחמלת: סיעת העובדים הבלתי-תלויים, שפרשה כשעתו מן הציוניס-

הוא צעיר
ואתלטי...
בעבודה וכן
בספורט הוא
תופס מקום ראשון

מובן מאלינו:

נלסון הוא מעשן!

פקידים!
תלמידים!
סטודנטים!
הרשמו עוד היום ב-אולפן גרמי
לקורס תרבותי (2 x שבוע) ל-
קצרנות
עברית ו/או אנגלית
בת"א: אצל ח. בריקמא. גורדון 5.
בחיפה: בייס "במעלה", החלוץ 13.
הצלחה מובטחת!

פורמיקה
הניעו לוחות פורמיקה בכל
הצבעים. במיוחד פסטלים
וצבע עץ טבעי. נובומיפם,
ח"א. וולפסון 13. פנת הרצל.

מיוחד לשינונים!
מגרשים ברחובות. נא לפנות:
תל-אביב, טלפון מס' 24749.

את גאסלס יוגר!

האחור se אטום 58

49⁵⁰⁰

Wideside
Lease

מרכזי מלכי חלה בקדחת השיגרון. הוא לא יכול היה עוד ללכת לכיתה, על כן בית הספר בא למיטה

מחסור בספרים היה רק בעיה שניה כי חשיבותה. הסתבר למורה כי במשך שנות מחלתו שקע מרכזי באדישות, לא היה מן סוגל למאמץ העקבי הררוש ללימוד סדיר. היה צורך ליצור, לטעם בו את ההרגל מחדש.

את אשר לא עשו הפדגוגים עשו הילדים בלבביותם הטבעית. למחרת הביקור הראשון הופיעו אצל מרכזי כמה מחבריו לביקור נוסף, הביאו לו ממתקים, העלו על שפתיו את החיוך הראשון מזה שנים. הביקורים התפתחו ללידידות של קבע. מרכזי מצא חברים. ביחוד התקשר אל דני ויצחק. את קולו של דני ידע כבר לזהות דרך המקלט.

★ ★ ★ התבייש ללכת למסיבה

לא תמיד יכול היה מרכזי להשתתף בלימודים. לפעמים, בשעה ששאלה הי מורה דרך הרמקול: "מרכזי, אתה שומע אותנו?" לא קיבלה תשובה. מרכזי, בצד השני, הרגיש ברע, סגר את המכשיר. דני ויצחק היו מוסרים למחרת דו"ח לכיתה: "היה לו כאב ראש". בסוכות ביקרה משלחת מאורגנת בביתו של מרכזי, ביקשה להזמין למסיבת הכיתה. מבחינת בריאותו יכול היה מרכזי לנסוע לבית הספר ולהשתתף במסיבה, אולם הוא התבייש. "אני עוד לא מכיר אותכם כל כך טוב", התנצל בפני חבריו. הם לא לחצו עליו. "אני דברי תבוא בסעם אחרת. עוד יהיו הרבה מסיבות."

השמש. לא כמו במרתף שלו. שם אין חורייחולים נודפיקור, אין גלולות ווריי קות, אין רופאים מטילי אימה. הביקור הסתיים בהבטחת הילדים כי יחזרו בקרוב לבקר את חברים החדש.

★ ★ ★ החשך מתחיל לפעול

מחרת היה כבר הקשר הטלפוני מוכן; השיעור הראשון היה שיעור ב"תנ"ך". הוא התנהל בסדר מופתי. ברגע בו נשמע קולו של מרכזי ברמקול, הורדו כל האצבעות המורמות בסולידריות ספוגי טאנית, ומרכזי שאל את שאלתו, או העיר את הערותיו. הוא אפילו קרא פרק אחד, בקריאה רוטה למדי. בהפסקה התקהלו ה ילדים סביב הרמקול, רצו לנסות אישית את החידוש הטכני. "חברה, תנו לי לנח קצת, אני לא מרגיש טוב" ביקש מרכזי. הילדים התפורו בשקט.

זוהבה הלפרין, חייכנית, טובת לב, ואם לשלושה ילדים, התרגלה לתלמידי הסמוי. היא הקפידה לשאול אותו אם הבין כהלכה את החומר הנלמד. היא ידעה כי אותו מכשיר שחולל את הפלא בכיתה נוסה כבר בהרצליה, לפני שנים אחדות. ילדה שחלתה בשיתוק ילדים גמרה בעזרתו את בית הספר העממי, זכתה בתעודת גמר מוכרת.

בפני אנשי משרד החינוך, שנקראו להח ליט מי מעשרות הנוקקים יוכה במכשיר שהתפנה, עמדה הבעיה למי לתת אותו.

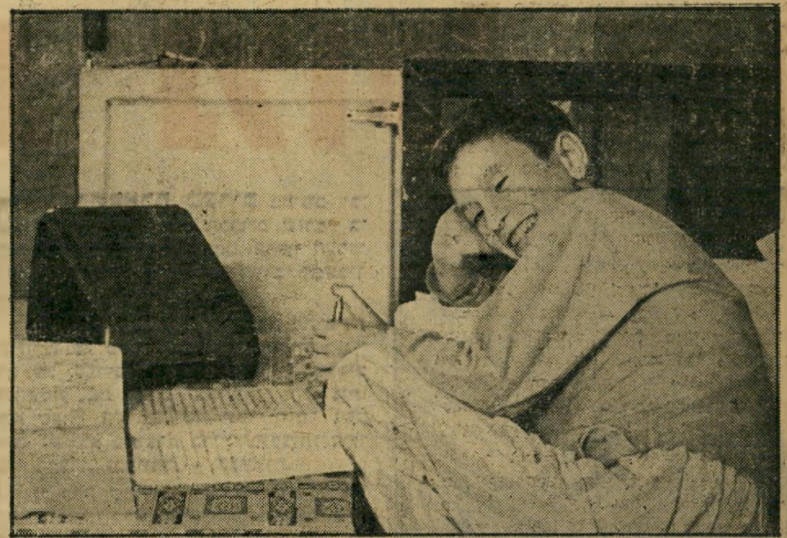
"הוא חולה ואיננו יכול לבוא לבית הספר, אבל דרך הקופסה הוא יושמע את השעורים ויכול גם לדבר אתנו". בו במקום החליטו הילדים לערוך ביקור- היכרות בביתו של מרכזי, חברים החדש.

★ ★ ★ עולמו של קארל מאי

לעניי הילדים שנחקו לחדר המרתף, בו מתגוררת משפחת מלכי, התגלה

כתה ה' בבית הספר העממי גאולים ד' בירושלים היא כתה רגילה לכל דבר. יש בה 35 תלמידים, זאטוטים רעשניים המתרוצצים בהפסקות במגרש בית הספר, ומקיימים המולה רבתי. הדבר המבדיל אותה בכל זאת מכתות אחרות הוא החלמידי 36. זהו מרכזי מלכי.

מרכזי לא ראה את הכתה מימיו, אך הוא משתתף ברוב השעורים הנערכים בה. הוא איננו יכול להצביע ולבקש את רשות

מרכזי מלכי שוכב במיטתו, ומזיז לשיעור המתנהל במרחק שני קילומטרים מבתו. על השולחן נראה הטלפון, המעביר אליו את השיעור ומאפשר לו להתקשר כרצונו עם הכיתה. ליד המכשיר מונחת מחברת להכנת השיעורים.

במיטה

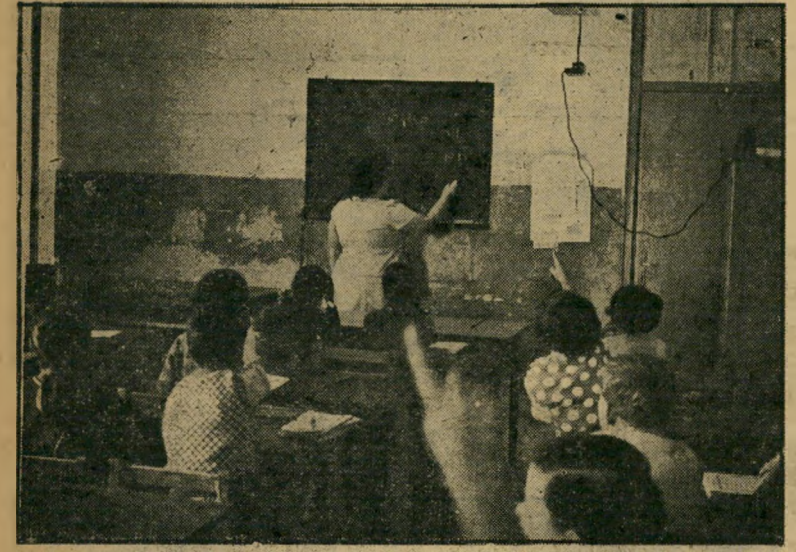
הדיבור, ובכל זאת נשמעת כל הערה ותגובה שלו על החומר הנלמד. מרכזי הוא תלמיד מן המניין, למרות שלא קם ממיטתו מזה שלוש שנים. מרכזי, החולה בן 13, לומד בביתו בעזרת הטלפון.

★ ★ ★ יש לנו חבר נוסף.

את החיכרות הראשונה עם מכשיר הפלאים עשו תלמידי כתה ה' לפני חודש ימים. טכנאים בסרבל התקינו על הקיר תיבת מתכת מוזהרת, הציבו על הארון מכשיר הדומה בצורתו החיצונית לרמקול רגיל. הם קישרו אותם בכבל השמאלי, שי יצא דרך החלון לכיוון בלתי ידוע. הקופסה המסתורית עוררה גל של גיחוכים. "זה בטח מכשיר כמו שיש בגאולים א", כדי שהמנהל ישמע מה שהמורה עושה בכתה, פסק אחד התלמידים בידענות של בן 9. הוא טעה.

למרות שהנהלת בית הספר נמצאת בידי שלמה דורון, המנהל גם את גאולים א, היה זה מכשיר שונה לחלוטין. דורון זכה לא מומן לבקורת שלילית, בגלל רשת מכשירי-ההאזנה שהתקן בבית הספר, למרות רוחם של המורים, שלא רצו להיות תלמידים לביטוח הפדגוגי של המנהל דורון. במהרה התברר ניחוש התלמידים. "ב קרוב יהיה לנו חבר נוסף בכתה", הודיעה זוהבה הלפרין, המורה האמהית התיקה.

לפני שלוש שנים חלה מרכזי בקדחת השיגרון, מחלה התוקפת בעיקר ילדים בגיל בית הספר, ונפוצה במיוחד בירושלים. עקב מחלתו לקה הנער בלבו, נשאר רתוק ל מיטה. מאז לא למד באופן סדיר. הוא הרבה לצעור, בילה שעות ארוכות ב אידיה וחינוך דמויות מעץ-לבוד, ניסה לשכות את מחלתו בעזרת ספרי קריאה. הסופר החביב עליו הוא קארל מאי, שם בערבובת הציוד של וינטו, זורתת תמיד

בכיתה

ברגע זה מתנהל שיעור בהיסטוריה, הן באדם הקדמון. הסורח זחבה הלפרין משמיעה בקול רם כל מלה שהיא כותבת על הלוח. כדי שתועבר לאזני מרכזי. כאמצעי קשר אל הילד משמש המכשיר הקטן. העומד על הארון מצד ימין.

למחרת גילה מרכזי בסוד שהצטער קצת על סירובו. בשעה שחבריו בילו במסיבה, הוא נאלץ להסתפק בעיון מעמיק בספר מאח פלא ופלא. יש בספר המון דברים מעניינים... סוף-סוף אני צריך לעשות מן שהו", אמר בגבורה לדני. "אבל במסיבה הבאה, אהיה אתכם".

בהמלצת פני עליאש, יושבת-ראש האגודה למחנמה בקדחת השיגרון, ניתן למכשיר למרכזי מלכי. הכרטיז בהחלטה מצבו הי סוציאלי הירוד של הילד, וכשרונו הטבעי ללמוד. אחריהצהרים ביקרה זוהבה בבית מרכזי, התברר שילד אין ספרילימוד. אולם הי

רך מודרן הקולנוע של חקולם הזה, שהגיש משפט נגד בעל קולנוע אלנוי על קיצוץ הסרט המגן ואני (העולם הזה 1042). מצא השבוע הד ברמלה. הצופה רחמים ברוך הגיש תלונה דומה, נגד בעלי בית-קולנוע מקומי, על קיצוץ הסרט אשת מסחר... מדיניות-הכרזים האלמוני, המחשש צעירה בלתי-ידועה, ואשר זהותו נתגלתה בפעם הראשונה בכתבת העולם הזה (1025). שינה השבוע את שיטתו. האיש, הנכח שמו אל פרלשטיין, הטוען כי הצעירה היא יו רשת עשירה, פירסם עתה מודעה כעתונים. בהן צייר את החצאית אותה לבשה, כבי יכול, הצעירה המבוקשת, ונתן את פרטיה המדויקים. פרלשטיין שירטט את דוגמת הי חצאית וצבעיה לכל פרטיהם. על הבחורה להתאיב לטובתה.

בו אירעה הטרדיה, כמעשה של התנדבות אורחית, הציג עורך העולם הזה (1029) לפני שלושה חודשים. השבוע הודיע משרד החירות כי יקים מכספו מצבה בבית-הקברות של כפר-קאסם, הנמצא בצדו השני של ה כפר... מי גנב את חוה-לומים ב שחי 100 אלף דולר מחברת 'הלומי הנגב בתל-אביב? חוקרי העולם הזה (1031) שבנו כמה מן העדות עוד לפני המשטרה, וערכו חקירה יסודית מסביב לאצפים המעורבים, פסלו עוד בשבוע השוד את הגירסה כאילו הדרים שודר אלמוני את מנהל החברה. הם קבעו שיטנו חשד חזק מאד שזוהי עבודה פנימית. השבוע הצטרפה המשטרה לחשד זה, עצרה את האנשים אשר עליהם הצביעו חוקרי העולם הזה לפני חודשיים וחצי... התקדים שנקבע על-ידי עו

סם קיבוץ גבעתי-בנר בשבועון הקיבוץ הי מאיחד סטטיסטיקה צרה: לקראת החורף הכין מחסן הברזים 1100 זוגות נעליים ל ילדי המשק, מגיל הינקות עד לכתה י"ב... קציני מושטרת מחזו תלי אביב דאגו בשבוע שעבר שחשן ידיעה לא תגונב לעתונות על גיבית אופנוע משי סרתי, ממיגרש התניה של המשטרה בעיר. הסברה היא כי המעשה בוצע כהפגנת-העוה על-ידי פושעים, שניסו להוכיח כי אף מתוך לוע-הארי יוציאו את שללם. הסברה אומרת, כי לאחר ששדדו את האופנוע, השמידוהו.

תזכיר

שוד עצמי? חקיים מצבה בכפר-קאסם, במקום

הכלליים, הצטרפה עתה סופית למאמאי, תמורת כמה משרות בעותפות-הפעולה די עמדות מנגנוניות במפא"י... עולמו די קיום מתחרה ל'קרנגל'. כמה מבועלי בית-החרושת לבירה נשר מקימים עתה מפעל לקרטון גל, באחד מאזורי הפי תוח... חברת 'רסקו' הפרוגרסיבית הולכת בדרכי סולל בונה, עומדת לרכוש שורה של מפעלים קיימים. בין השאר: מחלבה גדולה לעיקור חלב... בין שופר: פי בית-משפט השלום בתל-אביב, שורת מזה כמה שבועות מרירות על יחסה של עיריית תל-אביב אליהם. מסתבר כי העירייה הבטיחה כי נציגי שופטי-השלום, יכללו בין 280 המזומנים לפתיחת היכל התרבות, אך לא קיימה את הבטחתה... פרו די הבחיש את גידול אוכלוסיית המשק, פיר

שנה אחרי תבוסתו ברחבי מדבר סיני, מאיים עתה הצבא המצרי על מדינת ישראל מ

היצוללות מול חונ

פ עם התפארה מצרים במינים ובי טאנקים הסובייטיים הכבדים שזרמו בי עשרות אל חילותיה. בעזרתם, הריעו תעמלי- ניה, היא תשחרר את העולם הערבי ותשמיד את מדינת ישראל.

כיום, אחרי שמיבצע סיני הוכיח מה מידת יעילותם של טייסי המיג ושריונאי הסטאלי- נים של מצרים, לא נואשה עדיין מצרים מלהשמיע את אותם האיומים והמליצות. אלא שעתה היא מדגישה יותר ויותר נשק אחר, גם הוא מתוצרת ברית-המועצות: חיל- הים המצרי. ובמיוחד — הצוללות.

לפני כמה שבועות ערך חיל-הים המצרי תימרון-ראווה כללי, אליו הוזמנו מאות אור- חים אזרחיים מארצות ערב, והנספחים די- צבאיים כשגרירויות הזרות. גמאל עבד אל- נאצר נכח בכבודו ובעצמו.

בגמל המזרחי של אלכסנדריה, מול ארמון ראס אל-תיין המלכותי שנהפך מכללה ימית, נערכו יחידות הצי במיסדר הגיגי: משחתות, פריגטות, שולות-מוקשים, טרפדות — ושתי צוללות.

האויב מופיע

ב שעה עשר בדיוק עלה הרודן הי- מצרי על סיפון אל-נאצר, אניית-הדגל, וכעבור דקות אחדות יצא הצי הימני. בראש הפליגה אל-נאצר, משחתת סובייטית כבדה. אחריה, בסדר עורפי, התקדמו הצוללות, ארבע שולות-מוקשים, ארבע המשחתות אל- זאפר, אל-פאתח, אל-קאהר, וטארק.

כל היחידות הללו, הדגישו המצרים בהתי- רברבות, לא היו אלא חלק משייטת הים התיכון. יתר יחידות השייטת נשארו בי- בסיסן, ואילו שייטת ים סוף נשארה כולה על משמרתה.

במרחק 15 קילומטרים מן החוף העביר חדר המלחמה של אל-נאצר את הפקודה: היכון להתחלת התמרון. השייטת התחלקה לארבע יחידות, כשהמשחתות, שולות-המוק- שים, הצוללות והטרפדות מפליגות לכיוונים שונים.

כעבור כמה דקות ניתן את האזעקה: «טרפדות של האויב מתקרבות!» שש נקדי- דות זעירות הופיעו באופק, כששוכל לבן ארוך מתמשך אחריהן. הסירות המהירות ריכזו את מאמציהן להגיע אל אניית-הדגל; אל-נאצר פתחה בתמרוני-ההתמקות ותותחיה הקלים המסירו פגזי-סרק לכיוון הטרפדות. יתר המשחתות הצטרפו אף הן לפעולה, וכעבור דקות ספורות נסוגו הטרפדות — מובסות.

האויב טובע

מ עז גשר-הפיקוד של אל-נאצר עקב גמאל עבד אל-נאצר אחרי מהלך הקרב. הוא היה לבוש חליפה אזרחית והרכיב משי- קפיי-שמש כהים. מדי פעם היה מסייר את המשקפים, מצמיד לעיניו משקפת ימית חזקה, ומשמיע הערה או הלצה לעומדים סביבו.

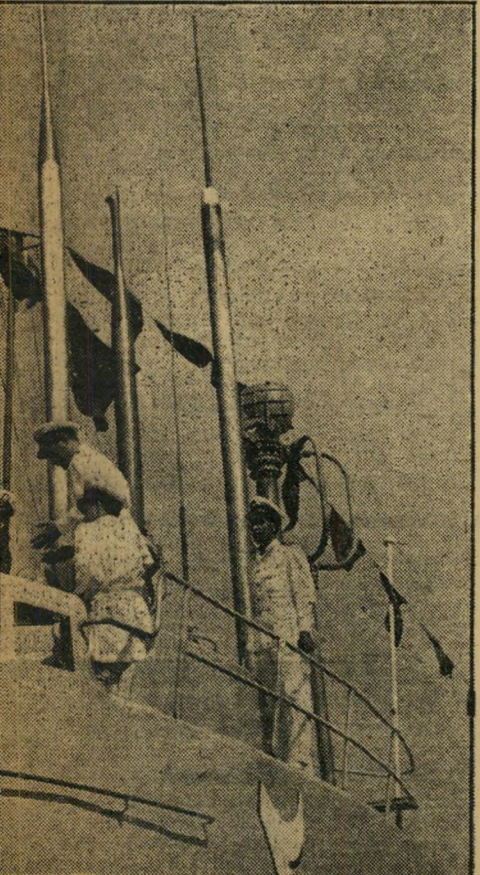
אחרי הטרפדות הופיע איום חדש: יחידה כבדה של האויב. תותחיהן הכבדים של הי- משחתות רעמו ברציפות, כשהם יורים אש חיה, לכיוונו של האויב הצלתי-נראה, וכל

צלילה! אחת משתי הצוללות המצריות, מתוצרת סובייטית, כפי שצילמה מבעד חלונה העגול של המשחתת אל-נאצר, בשעת תמרון של הצי המצרי, ליד חופי אלכסנדריה. הצוללת נראית בשעת צלילה מהירה למעמקים תוך כדי תנועה.

השייטת במבנה קרב

התיכון של הצי המצרי אניות קלות יותר, ואילו ביס

גמאל יורד לצוללת

עם הצי ירה על אחת מהן לערוך ביקור: ספקד שייטת

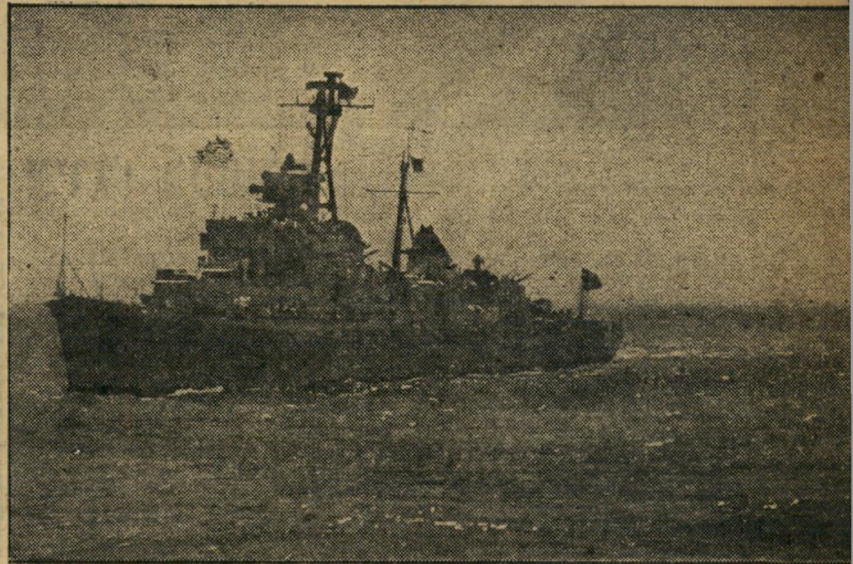
המסרה

המשחתת אל-זאפר, שהיא לנעשה אחותן של המשחתות הישראליות. מצולמת מאותו חלון. המשחתת הייתה אחת מחמש המשחתות שהשי- תתפו בתמרון חיל-הים המצרי, והיוו את המסרה העיקרית להתקפותיהן של הצוללות.

יום, מן הגבול הסורי בצפון, וגם מצד הים

ישראל

לוח נפח של למעלה מ-2400 טון. הן מהי רות ביותר — עד 70 קמ"ש — וחימושן רב: החל מארבעה צריחי תותחים כפוליים קנים בקוטר של 150 מ"מ ועד למוקשים אוטומטיים תת-מימיים ללכידת אוניות איב. פרטי החימוש והמהירות של משחתות אלה לא היו ידועים למערב עד לפני שנתיים. כשנתגלו — הוכיחו כי כלי השיט הסובי ייטיב עולים במידה רבה על אלה של מדינות המערב.

בשנים הראשונות של מלחמת העולם השנייה כמעט והצליחו הצוללות הגרמניות להכריע את כף המלחמה הימית באוקיינוס האטלנטי. מתוך ספרריהווכרונות של מסקדי הצוללות הגרמניים, שהופיעו אחרי המלחמה, מסתבר כי הפעלת צוללת בתנאי-קרב היא אחת המשימות המסוכנות והמסובכות ביותר במלחמה המודרנית.

אנשי-צוות והקצינים חייבים להיות בעלי רמה טכנית מעולה, לא רק כדי להפעיל את הצוללת ואת מאות המכשירים העדינים והמסובכים שלה, אלא כדי להתגבר על ה"מכשירים המשוכללים-לא-פחות של האויב. דרושים מהם גם כוח-סבילות קיצוני, העזת, וכשרון-פיקוד בלתי-דרגיל.

באיזו מידה יש למצרים תכונות אלה, קשה לקבוע. אולם יתכן כי היתה זו טעות מצדו של המפקד המצרי להתסאר בעובדה כי כל צהרות הצוללות הם מצריים. עובדה זו עלולה להיות מגרעת, לא מעלה. על כל פנים, הוכיחו עד כה אנשי הצוללות המצריים דבר אחד בלבד: שהם היו מסוגלים להשיט בהצלחה את כליהם מפולין למצרים, ולערוך תמרון קצר מתחת לפני הים, בתנאי קרב מדומים.

"עתה מותר לגלות", הוא השיב לשאלת אחד הנוכחים: "כל אנשי הצוללות של ה"צוללות הם מצריים". הוא התפאר בהרחבה בצורה אשר בה השיטו את הצוללות עד לבסיסן במצרים: "במשך כל הדרך לא ג"י לינו את זהותנו. מן הרגע שנכנסנו לים הצפוני ראינו את הציים המערביים עוקבים אחרינו במבוכה. הם ראו צוללות מפליגות על פני הים, ולפעמים מתחתם, אך בשום אופן לא יכלו לגלות של מי הן. סידרנו אותם כהוגן, וככל שהיינו מרגישים את מכותם, היינו מתסקעים מצחוק. הפלגנו לאורך הים הצפוני, עברנו את גיברלטר, חצינו את הים התיכון ממערב למזרח, ו"איש לא ניחש כי אלה צוללותיו החדשות של הצי המצרי — צוללות אשר אין דוגי מתן לשום מדינה בים התיכון".

★ ★ ★

זכרונות הגרמנים

בדבר אחד לא הגוים המפקד המצרי: אין לשום מדינה יס-תיכונית צוללות העובדות על אותה רמה כמו הצוללות ה"סובייטיות החדשות של מצרים. אמנם, הן נופלות מהצוללות האטומיות של ארצות-הברית, אולם הן עולות בהרבה על הצוללות הקונבנציונליות המערביות, וחימושן כולל גם קליעים מונחים, אשר אפשר לציידם במטען אטומי — מטען שאין למצרים. אולם לא רק הצוללות שבידי המצרים, אלא גם המשחתות הרוסיות שלהם עולות על מרבית המשחתות של שאר מדינות הים-התיכון. משחתות אלה הן מדגם סקורי, בעי-

פמליית עבד אל-נאצר עברה לעמוד ליד עמדת צינורות הטורפדו. הם ראו כיצד יר"רים הצינורות את דג"הפח הארוכים שלהם, ראו את הטורפדות צוללות לעומק של כמה מטרים מתחת לפני הים ויוצאות בקו ישר אל המטרה. מנגנון-הפעלה מיוחד פיצץ אותן בהגיען אל אניית האויב. אל-נאצר ניצחה; האויב טובע.

ושוב אזעקה. הפעם: מטוסים. תותחי נ.מ. של המשחתות הוכנו לפעולה, וברגע שהופיעו בשמים המינים הצורחניים, פתחו התותחנים באש. לדברי כתב צבאי מצרי שעקב אחרי התמרון מעל סיפון אניית-הדגל, "הוטל מסך אש כל כך כבד, שאפילו מטוסים מעולים אלה לא יכלו לחדור בערו. הם הסתלקו כלעומת שבאו".

★ ★ ★

הצוללות נכנסות לפעולה

אולם הסכנה העיקרית לשלום הצי המצרי טרם הופיעה. האות הראשון לקיומה ניתן על-ידי הראדאר של אחת ה"משחתות. מיד הועברה ההוראה: "שתי צוללות אויב מתחת לפני הים. מתקרבות אל השייטת. כל היחידות להיערך להגנה על אניית-הדגל".

המכשירים החדשים שעל גבי המשחתות גילו כל תנועה של זאבי-הטרף התתימיים. פצצות-עומק החלו רועמות במעמקי הים, כשכל התפוצצות הודפת טונות של מים מקציפים לשמים. כל מבואות השייטת זו עוצו בשיטיות, עד כי מפקד המשחתות יכול היה להודיע: "חיסלת את הצוללות". ואו, ממרחק, נראו הצוללות המחוסלות עור לוח על פני הים ועוברות על פני אל-נאצר — בהצדעת-כבוד לנשיא מצרים שעמד על הגשר.

ליד הנשיא, בין המפקד העליון של ה"כוחות המזוינים עבד אל-ככים עאמר, ו"מפקד חיל-הים סוליימאן עיואת, עמד קצין צעיר, לבוש במדים הלבנים של חיל הים. היה זה מפקד שייטת הצוללות של הצי ה"מצרי. הוא נראה מרוצה מאד מההצגה ש"הציגו שתי יחידותיו.

אלה הן המשחתות החדשות שנתקבלו מרוסיה בי"משך 18 החודשים האחרונים. מלבדן יש לשייטת הים מחזיקים המצרים שייטת נוספת, קטנה הרבה יותר.

פצצת עומק טאחת האניות ניתנה האזעקה: צוללות מתקרבות! מיד נערכה השייטת במערך הננתי, סביב אניית-הדגל, ואונייתיה החלו טטילות פצצות-עומק. הפצצה תשמיד כל צוללת בראדיוס של 100 מטר.

התמרון, נקשרו שתי הצוללות לרציף בבסיס חיל-הצרי באלכסנדריה, ונשיא סצרים גמאל עבד אל-נאצר לוח מאחור נראה מכשיר הראדאר ובקרת-אש התנתח.

מלחמה ושלוש

ארבעה ימוקים נוד

מה יקרה אם תוחקף סוריה? זאת שאל השבוע עורך אל-מוסאדור הקהירי במאמרו הראשי. אולם לפני שניגש לענות לשאלה בוערת זו, ניסה לקבוע מה הן המדינות העולות לתקוף את סוריה. קיימות, לדעתו, ארבע אפשרויות: שההתקפה תבוא מצד מדינה ערבית אחת או יותר; מצד התורכים; עליידי ישראל; או מצד ארצות-הברית. האפשרות הראשונה נפסלה מלכתחילה. כי, כיצד יתכן שחייל ערבי יהרוג חייל ערבי אחר? הרי ברגע שיימצאו שני צבאות ערבים זה מול זה, יפנו כהרף-עין שניהם יחד, לחפש את השלישי שדחף אותם לשדה הקרב. והם יחסלו אותו בכוחה תבוא מצד מדינה — יהיה זה מלך בוגדני או ראש ממשלה מוכר לזרים.

אחרי שהזכיר ברמז את ירדן ואת עיראק, פנה העורך לאפשרות השנייה: תורכיה. כל הצולם יודע, קבע הוא ביוהרה עי לאיה, כי תורכיה היא מדינה רקובה ופושטת-רגל, אכולת גיהון, עושה בורות ושוחז. אם תתקיף את סוריה, המשיך, היא תפער תחת רגליה שתי תהומות — התהום הפנימית של התמרדות העם, ותהום התגובה החיצונית. כאשר בולגנין יתרגם את הזהרתו לעדן מנדרס מלשון הכתיבה לשפת הקלעים המיונחים.

בלי הגיון והבנת. האפשרות השלישית — שישאל לבדה תפתח בהתקפה — מבוססת לגמרי בעיני העיתונאי המצרי. שטות: היא איננה מסוגלת לנהל מלחמה בלי עזרה מן החוץ. היא גם יודעת שאם תפעל נגד מדינה ערבית כלשהי, יתאחדו יחד המדינות ויחסלו אותה כליל. "מדינות ערב אפילו יקבלו בברכה התקפה כזאת," קבע. "כי היא תורבן אותן למאבק שינקר את הסרטן הישראלי מגוף המזרח הערבי." ושארן של האפשרויות הרביעית: ארצות-הברית. חקלה העלה העורך נימוקי הגיון והגינות: האם מדינה בת 150 מיליון לא תחביש לתקוף מדינות בת פחות מארבעה מיליון תושבים? איה עקרונות החופש של מנהיגת העולם המערבי?

אולם מכיון שלא ההגינות וההגיון קובים עם בעיני מלחמה ושלוש, עבר המאמר לשפת-המעשה. "נזכיר לדאגה, כי לא יקבל שום תמיכה מבני-בריתו במערב. הם לא שכחו עדיין כי אמריקה היתה אשר דחקה את רגלם מסוריה. ירדן והלבנון... גבולות סוריה הצפוניים קרובים מאד לבסיסים שברוסיה בריית-המועצות. ואם יתקפו ה" אמריקאים, יהיה זה הגבור שישצית את הפתיל של מלחמת העולם השלישית..." **יש ידירים...** גם יתר מדינות ערב לא תעמודנה בחיבוקי-ידיים. המרחב כולו, כך מביט עורך אל-מוסאדור, יתלקח בשל" הבת למחמת-הקודש, מהאוקיינוס האטלנטי ועד לעימק הפרסי. ואם דאלס אינו יודע מה מסוגל העם הערבי לחולל בעצמו, ישאל את אידן וגי מולה. הם לא שכחו עדיין, ולסיום: "איננו קומוניסטים, ולא אוהדי קומוניסטים. אולם יש לנו ידיים בברית המועצות ובסין העממית. ואנחנו יודעים כי אפשר לסמוך עליהם."

בקיצור: לא תהיה מלחמה בסוריה.

סוריה

שרידים שרידים

6000 האנשים האומללים ביותר במרחב בשבועות אלה הם, ללא ספק, יהודי סוריה. שארית-הפליטה של קהילה, שמנתה 30 אלף לפני 12 שנה, חיה בגיטו ערב בדמשק במחנה רוחני ופחד סירור גופני.

עד לפני חודשים אחדים, חיו יותר ממחציתם של יהודים אלה בגיזירה, אזור-הפיתוח רחב-הממדים בצפון-מזרח סוריה. היו אלה לרוב עובדי אדמה, ממצא כורדי, מלבד חיו בקמישלה, בירת הגיזירה, כמה עשרות סוחרים ורוכלים יהודיים. אולם מאחר ו-גיזירה נמצאת בקרבת הגבולות הרגישים של עיראק ותורכיה, וממשלת סוריה הכריזה עליה כעל אזור כשחוק, הועברו היהודים לרוב-עיר-העוני של דמשק. הם הצטרפו ל-שרידי העלבים של אחת השלילות המי-פוארות ביותר של הגולה היהודית.

רב אחד נשא. לפי תקנוני הממשלה הסורית, אין ליהודי רשות למלא כל תפקיד ציבורי; חברות מסחריות הלבנוניות בעקבות הממשלה, אינן מעסיקות אף פקיד יהודי. ליהודים אסור לקנות אדמה ובתים, והם לא מקבלים רישיונות יבוא ויצוא. אסור להם לעזוב את סוריה, וללמוד באוניברסיטאות.

על תעודות-הזהות שלהם מובלסת המלה "יהודי", וכל רכוש המוסדות היהודיים מחוץ לארץ החרם עליידי הממשלה. גם רכושם של יהודים שהיגרו מסוריה החרם, ומשמש לפליטים ערבים מארץ-ישראל. הרב היחידי בסוריה הוא חפם שלאל, זקן בן 74. הגברים שבין יהודי דמשק קוראים וכותבים עברית, אך הנשים אינן יודעות קרוא וכתוב בכל שפה שהיא. ב-שבתות ובחגים נערכות תפילות בכמה מבתי הכנסת הקטנים והבודדים. במקרים אלה מלחים שוטרי-חרש את המתפללים.

סעודיה

הכינות הששי

שש פעמים ביום מכופף המלך סעוד את גופו הארוך לכיוון מכה. דת האיסלאם דורשת ממנו כי יתכופף רק חמש פעמים ליום בתפילה; אולם סעוד עבד אל-עזיז אל-פיצל אל-סעוד, שליט כלי-כח על ששה מיליון אנשים, אינו מאמין. ככל המאמינים, על כן הוא מתכופף פעם אחת יותר מהם — חמש פעמים לאללה, ופעם לאהבה. "הרגיל-הכיסוף האחרון שלו מדי יום נותן למלך את הכוח לבלות את הלילה בהרמונו. כי כיסוף שישני זה מבצע שליט המדבר בפני רופאו, המזריק בעכוו המל-כותי את ההורמונים הדרושים לטיפול 89 היפהפיות, המחכות לאדונו מעבר לדלתות העולות של ההרמוני."

כך כתב, לא מזמן, אחד משבועוני-הסני סציה הנפוצים ביותר בארצות-הברית. כי למרות שהסטיט דיפרטמנט המשיך להביט על מלך ערב כעל בן-ביתה העיקרי והי נאמן ביותר של ארצות-הברית במרחב, הי ביעה העתונות האמריקאית דעה מנוגדת. **ציוץ של עכבר.** כאשר ביקר סעוד באמריקה, לפני ארבעה חודשים, תקפו עתני יום רבים את התרפסות הממשלה בפני שליט הנפט. "הוא סוחר-עבדים, הוא דוגל בהפליה-גזעית, הוא מונע בעד אנשי-כח ניצורים להיכנס לארצו, הוא מכיח אורחים אמריקאים לעשות כרצונו, האשימו העתונות. אלא שבכל זאת נואו סיכויים כי המלך המזוקן וקצרה-הראי יצליח לשבור את הש-פעת גמאל עבד אל-נאצר, יציל את המרחב מצפוני הקומוניזם ויכניסו בשקט לאורחות הדוד סם. עתונים חשובים ומנהיגים דגולים המטירו על סעוד מכול של מחמאות ומתנות. ואו פרץ המשבר הסורי, אם סעוד היה באמת דמות קובעת במרחב, אמרו אמריקאים רבים, היה צריך להרים את קולו נגד גילגולה של סוריה אל תוך זרועות הדוב הרוסי. תחת זאת השמיץ צאצא הנביא ציוץ של עכבר מבוהל; הוא פחד לגנות את סוריה, מחשש פן תגאה הלאומנות הי ערבית בארצו הוא, ותפילו מעל כסאו. הוא אפילו סס למשק, הצהיר את נכונותו לש-פוך את טיפת הדם האחרונה של העם הערבי למען חירותה של סוריה.

היידווי יצאניות. לוליינות פוליטית זו לא עברה מבלי לזכות בתשומת-לב העתונים האמריקאים. כמה מהם כינו אותו כפתון וככלי ריק, אשר אין לסמוך עליו. אחרים, סנסציוניים יותר, הרחיקו עוד יותר. הם פירסמו היידוויים של 37 יצאניות מי-חאשינגטון, שסיפרו כי משרד האוצר הי אמריקאי שילם להן בשטרות של 50 דולאר ובצקים של 75 דולאר, עבור השירותים המקצועיים שהן הואילו להעניק לפמליה הסעודית בעת ביקורה.

התרעם אחד העתונים אלה, אנטנסורד: "מה עוד יכולנו לתת לזו? וראו כיצד הוא משיב לגמולו... האם זוהי הכרת-תודה?"

מחרוזת

בכל אשמה הבוליטיקה

מתוך 3000 תלמידים שניגשו ל-בחניות הבגרות בירדן, נכשלו למעלה מי-מחצית. כמה עתונים מיד ראו בכך תוצאה של העובדה, כי גם המורים וגם התלמידים מתעניינים יותר בפוליטיקה ובפגנות-רחוב מאשר בלימודים... **האיבה החריפה** השנורת עתה בין ממלכת הירדן לבין סוריה חדרה גם אל שטח היחסים בין סניפי ה-**אחים המוסלמים** בשתי המדינות. חר-לוקי-הדעות בין מנהיגי הכת בשתי הארצות הגיעו למדרים כאלה, ששייך מוסטפא סבי-אעי, מנהיג האחים בסוריה, קיבל ועודע-מות... **אחרי שסוריה** הכריזה נשק לנאמניה בלבנון, יצאו הלבנונים בהתקפת-נגד: הם שיחררו רוצחים ופושעים מבתי-הכלא, צידו אותם בנשק ושלחו אותם אל תוך סוריה, לבצע מעשי-תגמול.

צירלי בפעולה

בנס דינאמי של אימה סומאק ומויס ויואנקו מש' תלס בשעת החזרה על התופים, מרעיש עולמות, כשאמו עוסקת בחזרות, מבלי שאיש יגער או ינזוף בו. הוריו רגילים כבר לתעלוליו.

במימדים שאינם נופלים ממימדי השפעת האסיאתית, תקפה בשבוע האחרון את אורחי תל-אביב קדחת נוספת — קדחת אימה סומאק. ליד משרדי מכירת-הכרטיסים להופעותיה של הזמרת האקזוטית ניצבו תורים ארוכים, כשהמקדמים תופסים את מקומותיהם עוד בשעות הלילה המאוחרות. תוך 24 שעות ימכרו כל הכרטיסים לייחודיות הזמרת בעלת הקול של ארבע האוקסבות, שהכריזה על עצמה כעל צאצא למשפחת אנוסים יהודיים מספרד שהיגרה לפרו. בעלה, מויס ויואנקו הכריז כי הוא בן למשפחת יהודית מפולין.

מנהלי התיאטרון הקאמרי, שיחד עם האמרנן גיורא גודיק ארגנו את הופעותיה של הזמרת בישראל, אולם התביישו משום מה לפרסם כי הם האמרגנים שלה. שיפשו את ידיהם בהנאה. מאז הופעת פורגני ובס, לא היתה נהירה כזו להופעת אמן זר. קשה היה לדעת מה היה הגורם הישיר לכך. אחוז ניכר מבין אלה שמיהרו לרכוש כרטיסים להופעות לא ידעו בדיוק מי היא אימה סומאק, ומה היא שירתה. אולם שמה של הזמרת והאגדות שנקדמו סביב אישיותה, שרובן אינן אלא סיפורי-פירסומת דימייוניים, הספיקו כדי לעורר קדחת בלב שתי רבבות אורחים.

רבים מהם התאכזבו קשה, אחרי שנוכחו בקונצרטם. אימה סומאק אינה זמרת עממית, השרה שלאגרים המקובלים בפני כל, או הנוגעת ללב בשירתה. עיקר פירסומה בא לה בשל יכולתה הטכנית בזמרה, והפלא הקולי הטמון בגרונה. שיריה, המבוססים בעיקר על שירי-עם ופולקלור פרואנסיים, אינם מסוג השירים המעוררים התלהבות. הגבירו אכזבה זאת מספר תקלות בהופעותיה הראשונות, רשת מיקרופונים מקולקלת הרסה כליל את הופעתה הראשונה. השפעת האסיאתית שדבקה בה השפיעה במידת-מה על גרונה בהופעות הבאות. גם אולם הקונצרטים של היכל החברות לא התאים כלל להופעתה. באולם, שנועד להופעות תזמורת, היה קולה בצליל מזור ולעיתים קשה היה לקלטו. למרות כל זאת הצליחה אימה לכבוש את לב הקהל הישראלי. די היה בשיר אחד או שניים שהדגימו את יכולתה הקולית, כדי לעורר בקהל את החוויה הדרושה. הדמות הבלוטת ביותר בלהקתה של אימה סומאק היה ילד בן 9, בנה של הזמרת. צ'ארלי, המתנהג כמבוגר לכל דבר ומבד כאיש עסקים בקיא, התרוצץ על פני הבמה כשירו בכל, ויד הכל בו. בין תיפוף לרקוד ניאות צ'ארלי לספר את סיפורו, על אימה סומאק כפי שהיא נראית בעיני בנה. זהו סיפור תמים וילדותי, אולם הוא מלמד על אישיותה של הזמרת ובעלה-לשעבר יותר מכל אגדות-הפירסומת הבדויות של הסוכנים.

הגרונ דופאה של אימה בודק את גרונה, בין החזרות. השפעת שפקה אותה פגעה קשה בגרונה. **הרגליים** חדיעין הבחינו כי הזמרת גורבת גר-ביינילון הסתוחות רק עד הברכים.

סיפורו האישי של ילד הפלא בן התשע אימה סומק האמא שלי

מאת צ'ארלס פאפושקה ויואנקו-סומק

הרגל, ההגבי של אמא שלי זאת הריצה. או, היא רצה מהר מאוד. בבוקר היא רצה מסביב לבית או בשדה. זה כנראה בשביל לשמור על הפיגורה שלה. אתם יודעים, כשאדם אוכל ושותה ולא עושה כל היום שום דבר מלבד לשיר, הוא מוכרח להשמין. כדי לא להשמין שר מרת האמא שלי על דיאטה. היא אומרת שאם היא איכלת פחות, הקול שלה יותר

נחתי מההתחלה. נולדתי בניו יורק, ברובע ששמו מנהטן. זהו מקום עני ועלוב, המקום העני ביותר בניו יורק. יש שם משכנות עוני ורחובות מלוכלכים, וגרים שם אנשים מסכנים. לא גרנו הרבה במנהטן, כשהייתי בן ששה חדשים, עברנו לגור בלוס-אנג'לס.

בלוס אנג'לס גרנו בהתחלה בבית ישן ועתיק, אבל עכשיו יש לנו בית גדול רחב יותר. יש לי בריכת-שחייה משלי, והיו לי ארבעה כלבים. אלה היו כלבים גדולים, אבל שלושה מהם מתו. אחד מת מוזיקנה. הוא היה בן 10 שנים ויותר כשמת — יותר גדול ממני. אבא שלי גידל אותה, עכשיו אני בעצם כמעט בן תשע, אבל באמריקה אני אומר שאני רק בן שמונה. מי שמופיע על הבמה צריך להגיד כך. אמא שלי למשל היא בת 35, אבל היא אומרת שהיא בת 29. בשביל האנשים. אני עובד יחד עם אבא שלי, ובאמריקה אני עובד בשביל ואלט דיסני. שמעתם עליו? הוא אחד החברים הטובים ביותר שלי. אני קורא לו דוד.

יש לנו בלוס אנג'לס קלוב על שם ואלט דיסני. אנחנו באים לשם כל יום שבת, מתלבשים כמו אריות, מיקי-מאוס או דונלד דאק — אתם מכירים את דונלד דאק? — יאנחנו מופיעים בפני הילדים. אני חושב שאני מקבל כסף. לא אני, ההורים שלי.

★ ★ ★

אמא אחרייטת שרה

ביום אנג'לס אני לומד בכתה השניה של בית-ספר. זהו בית-ספר צבאי. לומדים שם לקרוא ולכתוב, לומדים חשבון ולומדים לעבוד כחיילים. אני אוהב כדורגל, ובבית-הספר שלי אני הגנרל של הקבוצה שלנו, אבל הכדורסל זה המשחק האהוב עלי ביותר. אני אלוף בשחיה. היתה לי אחת המירות הטובות ביותר לשחיה. למדתי לשחות כשהייתי בן שבעה חדשים, ועוד לפני שידעתי ללכת כבר ידעתי לשחות. עכשיו אני הולך למורה הזאת רק כדי לשחות ולעזור לה ללמד לשחות. אני עוזר לה ללמד ילדים בני חמישה חדשים איך לשחות. גם להורי יש הוביס ספורטאים. ההוביס שלי אבא שלי זה לשחק כדורגל ספרדי — משחקים אותו לבד, עם כדור על

בתנועה אימה עורכת את חזרו תיה כשהיא ישובה על כסא גבוה. העמידה קשה עליה עקב מחלתה.

לתיחות משכחתית

אימה סומק בחברת בנה צ'ארלי ובעלה-לשעבר מויזס ויואנקו, לאחר הגיעם לשהיה-תעופה לוד. הזוג התגרש לפני זמן קצר, עקב בגידותיו של מויזס. השניים כמעט ואינם מדברים זה לזה.

של ארצות-הברית אייזנהאואר, בשביל זה שהוא מחבר השירים הטוב ביותר שם. כל דבר אבא שלי מחבר לבד. הוא גם מנצח ומתופף. אמא מתאמנת כל היום בשירה עם אבא, רק בזמן האחרון אמא היתה קצת חולה ועצבנית ורבה עם אבא, והם הפסיקו להתאמן ביחד. אני כל הזמן כמעט עם אבא שלי, לא מפני שאני אוהב אותו יותר, אבל אני יודע שלא צריך להפסיק ריץ לאמא שלי. היא צריכה לנוח.

השירים שאמא שלי שרה לא כל כך מוצאים חן בעיני. אני הולך לכל החזרות ומשתתף כמעט בכל ההופעות שלה. עוד לא היתה הופעה של אמא שלא הייתי בא. אני דוקא מחבב מוזיקה. אני מעריץ את אלביס פרסלי ואת רקודי הסטפס. פעם התחלתי ללמוד לנגן על פסנתר, אבל הפסקתי מפני שהמורה לקחה יותר מדי כסף. במקום מוזיקה למדתי דרמה ורקודים. גוליסטה, זאת שמופיעה עם אמא שלי, היא שלימדה אותי לרקוד. על הבמה אני דוקד ואינו, זה מין רקוד פרואני עתיק. אני מתלבש בבגדים פרואניים ישנים ועתיקים.

★ ★ ★

בחום ובקור — היא שרה

אני הופעתי יחד עם אמא בכל הסרטים שהופיעה בהם. בסרט סוד מלכי האינקה אני הוא הילד שמופיע פתאום, כשאמא שלי בוכה, ומגלה לה ששודדים את המערות של מלכי האינקה. בסרט עומר כייאם היה לי תפקיד חשוב. אני הולך שם עם אמא שלי לכל מקום. אני בוכה המון בסרט הזה, בגלל שאני משחק שם תפקיד של ילד רע. הייתי עם אמא בהמון ארצות. היינו ב' איטליה, בצרפת, ביוון, ביוגוסלביה ובטקסס. הייתי גם בפרו בעיר לימה, ביקרתי אצל ההורים של האמא שלי, אבל אני לא יכול לגלות איפוא הם גרים ומי הם. זה סוד. הארץ הכי מעניינת שביקרתי בה היתה יוגוסלביה. הופענו שם בהתחלה באיצטדיון כדורגל, אחר כך באיצטדיון של בייסבול, ואחר כך באיצטדיון של כדורסל. הופענו במקומות כאלה מפני, שהם ממלאים הרבה מאוד אנשים. את האמת אגיד לכם, שמכל הארצות דוקא ישראל מוצאת חן בעיני. יש אצלכם הכי הרבה שמש.

מה שמוצא חן בעיני, זה שאצלכם כל אחד יש לו זכרון נפלא. במלון הזמנתי ביום הראשון הרבה אוכל, והמלצר זכר מאז שאני רוצה תמיד הרבה אוכל. בימים האחרונים היה אצלנו במלון ממש בית חולים. אמא שכבה עם חום. היה לה משהו בגרון והיא קיבלה זריקות. גם לי היה חום, אבל טיילתי עליה היום וזה עבר לי.

אבל אמא שלי שרה באיזה מצב שלא תהיה. יתכן שבגלל הזמרה שלה אין לה כל כך הרבה זמן בשבילי ובשביל אבא, אבל לשיר היא מוכרחה תמיד.

סוב ויותר קל לה לשיר. המאכל האהוב ביותר על אמא שלי זה עוף. גם אבי אוהב מאד עוף. אני אוהב לאכול תרד וכשר. אני בעצם אוהב כל מה שאבא שלי אוהב. לפעמים האמא שלי רעבה מאוד, ואז היא אוכלת המון.

אף אחד לא לימד את אמא שלי לשיר. יש לה קול טבעי ושמועה, והיא לא היתה צריכה ללמוד מאף אחד. אפילו אבא שלי לא לימד אותה לשיר, הוא רק נתן לה איזה שירים לשיר. אני גם כן מתופף מבלי שאף אחד ילמד אותי לעשות את זה. אף אחד לא הראה לי, כשהייתי קטן תופפתי בידים. עכשיו אני מתופף על תופים בהופעות אמא.

★ ★ ★

החיים עם אבא

אני לא חרשב שזה יהיה טוב אם אני אדבר הרבה, או לא ישאר הרבה מקום לתמונות בעתון. לא חשוב לי מה שכותבים, העיקר שיהיו הרבה תמונות שלי בעתון. על עצמי אין לי עוד מה לספר. אני יכול לספר רק על הורי.

אבא שלי הוא אחד מהגיטאריסטים הטובים ביותר בעולם. הוא כותב השירים וגלי הטוב ביותר באמריקה. בקליפורניה נתנו לו גביע מזהב, גביע ענקי ששורה אולי 200 דולר, לא, 350 דולר, זה גביע מהגשיא

הזמרת האינדיאנית בתפקיד צופה על ספסל הביכל התרבות, עוקבת אחרי החזרות. השפעת השפיעה לרעה על הופעותיה.

השפתיים אימה סומק בשעת איפור, לפני עלייתה לבמה. אחרי האיפור מתלבשת הזמרת באחת משמלותיה המפוארות, שעוררו טעיה בין הצופות. מופיעה בכל הודה, כשהיא נראית יפה וצעירה מאשר במציאות.

כדורגל

קישוט בנוצות זרות

עוד בטרם הספיקה עונת הכדורגל להכנס לתקפה, החלו השערוריות סביב הכדורגל הישראלי לעורר סערת רוח כללית. גרמו לכך ההחלטות המשונות והסתרות של בית הדין העליון של התאחדות הכדורגל, המנסה לצאת מסכך שערוריות ליגה א', ומסעות ההפסדים של קבוצות ישראליות בחוץ-לארץ. לא היה כמעט עתונאי ספורט אחד שלא יצא בשצף-קצף נגד התופעה של מסעות קבוצות מקומיות לחוץ-לארץ, שם התמודדו נגד קבוצות העולות עליהן בכמה דרגות והי זיקו לשמו הלא-כילי-טוב של הכדורגל הישראלי בהפסדיהן הגבוהים.

אולם דוקא הנקודה החמורה ביותר בפרשת הנסיעות לחוץ-לארץ, שהיתה צריכה לגרום בעקבותיה הקמת ועדת-חקירה מיוחדת ופיקוח חמור על הנסיעות לחוץ-לארץ, חזתה לכל תגובה בארץ. היתה זו ונקודת זכות של התחשפות קבוצות כדורגל ישראליות במסעות של נבחרת לאומית ישראלית. **מי אשם?** אם קבוצה כמו מכבי פתח תקוה נוסעת לאנגליה, להתמודד עם קבוצות המכירות אותה בתוצאות של משחקי כדורסל, הרי שיש מקום לטענות נגד הקבוצה ונגד הגורמים שאישרו את נסיעתה. אולם אם קבוצות כמו הפועל תל-אביב או הפועל פתח-תקוה, אפילו כשהיא מנצחת, מרפיעות באיציטלה של נבחרת הכדורגל הלאומית של ישראל, הרי זה פסע.

מעטוננים זרים שהגיעו ארצה, ומסיפורי כדורגלנים שחזרו, מתברר ללא כל צל של ספק כי הפועל תל-אביב וגם הפועל פתח תקוה הוצגו בכמה ממשחקיהם כנבחרות הלאומיות של ישראל. קשה ברצע זה להברר בדיוק במי האשמה: האם רק בסוכני הפיסרום המקומיים שרצו למשוך יותר קהל למשחקיהם, בהיותם של העתונאים באותן ארצות, או במארגני הנסיעות.

אכזב דורך

על משחקי האחרונים של קבוצת מכבי תל-אביב במגרשי הארץ, כותב השחקן שיע גלזר:

שמעתי שקבעו כי תחילת משחקי הליגה במדינה תהיה בהתחלת חודש נובמבר, אינני יודע אם בכלל היא תהיה כזו. כי נדמה לי שבזמן האחרון נמצאים הכדורגלנים יורדים בתבניתה משפט מ' אשר על מגרשי ה' כדורגל. בכל אופן, קבוצתי עושה את כל ההכנות לקראת משחקים אלה. סוף סוף מכבי תל-אביב היא עדיין פירמה, למרות שבשנתיים האחרונות לא הלך לה כל כך באלפיות. אבל אם גם השנה לא נצליח, ספק רב אם לפירמה הוואת יהיה ערך.

הצעד הראשון לקראת השיפור הוא כמובן במאמן החדש יוסף טסלר, שבא במקומו של גברי בית-הלוי. לי באופן אישי לא היתה עד כה ההזדמנות לעבוד עמו ממש, אבל לפי מה שהחברה מספרים הוא הביא איתו כמה שיטות אימון חדשות מהונגריה, ורמאמן את החברה בשיטה חדשה של תרגילים כדי להעלות את הכושר הגופני.

המאמן הזה מדבר אידיש. את השפה המשותפת עם החברה הוא מוצא בעזרת יוסלה מרימוביץ. יוסלה תמיד חלם להיות פעם המאמן של הקבוצה, ועכשיו חלומה התגשם חלקית. הוא כבר עוזר המאמן, הוא מתרגם את דבריו, ואומרים שהוא באמת מומחה גדול לאידיש.

דורשנים תנאים. השיפור השני שחל בקבוצה הוא חזרתו של יודינו הותיק יוסקה גולדשטיין. במשך שנתיים סייר גולדשטיין בחבצי העולם, גר בדרום-אפריקה ושיחק שם עם הקבוצה שהיתה אלופת דרום-אפריקה הריינג'רס. אני לא יודע בדיוק מה קרה לו; או שמאס לו לסייר בעולם, או שראה שגם בחוץ-לארץ כדורגלנים לא מוציאים כסף ברחובות, והוא החליט לחזור.

במצב של מכבי תל-אביב, כשמכניסים לקבוצה הרבה כוחות צעירים, תמיד טוב שיש כמה שחקנים ותיקים אשר יכולים לעזור לצעירים ולהדריך אותם. אתם יודעים לראות שכבר במשחק הראשון שלו נגד בית-ר תל-אביב גביע המס, הכניס גולדשטיין חיים בקבוצה וגרם במישרין לנצחון.

צעיד ישראלי בודד הנחיל החודש למדינה מצנח צהור

לפני למעלה משנה נפרד סגן שמעון צהור מאשתו ומכנו בן החמש, כדי להשתתף כחבר הנבחרת הישראלית לאולימפיאדת הציניחה החפשית במוסקבה (מימין). שם השיג הישג אישי, למרות שי

עורת גילגול מתאים ברגע הגיעו לקרקע. הפיכתה של הצניחה לספורט, כאמצעי ליחשול הגוף והחושים של האדם ולהתמחו דדותו עם הטבע, היתה פרי מבצעם של בודדים, בצרפת ובברית-המועצות בעיקר. הסתכלו עליהם כעל מטורפים חסרי-אחריות. המסכנים את חייהם ללא טעם. אולם תוך שנים מעטות הוכרה הצניחה החפשית והקפיצה מהמטוס במצנח מקופל, פתיחת המצנח אחרי פרק זמן מסוים, והכנתה הינפיה לקרקע — כענף ספורט סהור בי הרבה מדינות. ההשתלטות על החושים והאברים, בשעת הנפילה לחלל, וריכוז כל הכוחות הנפשיים והגופניים לשם ביצוע הצניחה, הם שהפכו את הצניחה החפשית לספורט של אמיציה-לב.

בארצות אירופיות אחרות הפך ספורט זה ספורט עממי. הוא מושך בני נוער לאלפים וצופים לרובבות, הנהנים למראה הצניחה ממש כלמראה תחרות כדורגל מוחתת. בישראל, אשר צנחניה הצבאיים קנו להם שם, נשארה הצניחה החפשית בגדר ספורט בלתי מוכר, בנחלתו של אדם אחד בלבד — שמעון צהור.

שמעון צהור מעל למטרה המיטית, בתחרות צניחה החפשית על גביע הים האדריאטי שנערכו החורף בואגרי, יוגוסלביה. כל משפחתו הושמדה

מטוס חרימוני קטן חג מעל השדה הפתוח. מאות עיניים נישאו אל-על בי חרדה ובסקרנות. קל היה להבחין מלמטה בדמות המתרוממת מתוך התא שלפני תא הטייס, נאחות במסות כנף המטוס ומטפסת על הכנף, בעוד המטוס ממשיך בטיסתו. הדמות הכהה הודקפה על כנף המטוס. התמתחה — וזינקה למטה. עיני הצופים עקבו אחר כל תנועה ותנועה של הדמות הצוללת בחלל האוויר.

לרגע היה נדמה כי הגוש הכהה שנורק לחלל הוא גוף חסר-חיים, שבעוד שניות מעטות ימשיך בצלילתו עד הקרקע, ויתנפץ אל האדמה. ואז, לפתע, החמסכה מעל הגוף רצועת-בד בהירה, נפילתו נבלמה ומעליו נפרש מצנח בד. הצופים הסליטו אנחת רחצה. האיש החלוי במצנח התפתל והתנועע, שקע בקצב איטי ארצה, כשהוא נלחם ברצועות המצנח ומכוונו כלפי צלב של בד לבן, שהיה פרוש על הקרקע. תלפו רק שני יות מעטות עד שרגלי האיש נגעו בקרקע, בדיוק במרכזו של צלב הבר. היתה זו צניחת ברל, ישר למטרה.

השופטים מיהרו אל הצלב, מאות הצופים מחאו כף. בין הצניחות שהודגמו לעיניהם באותו יום היתה זו הצניחה המדויקת ביותר, ואיש שצנח אל מרכז המטרה והפך לאלוף אוסטריה בצניחה חופשית, היה כי מעט לגיבור לאומי. העתונות האוסטרית פירסמה את תמונותיו, כתבה עליו אמרי תהילה. דמותו הופיעה על מסכי הטלביזיה, קולו נשמע ברדיו. השם, שנעשה כה מפורסם ונערץ באוסטריה לפני שבוע, לא היה מוכר לרבים בישראל, למרות שהאלוף היאוסטרי החדש לא היה אלא ישראלי צעיר, בשם שמעון צהור.

צניחה צבאית ואזרחית

צניחה החופשית נחשבת כענף היספורט הצעיר ביותר בעולם, הנועז בי יותר והיקר ביותר. היא התפתחה כענף ספורט רק בשנים האחרונות. כי טכניקת הצניחה כשלעצמה גם היא מוצר חדיש מאוד, למרות ששרשיה נעוצים עוד במאה ה-14, או השתמשו במצנחים לוליגים סינים, כאמצעי להרפתקאות אקרובטיות בקרקס. מאז עברה הצניחה גילגולים רבים; אולם רק בתקופת מלחמת העולם השניה הפכה לאמצעי יעיל ובטוח, בעזרתו יכול אדם לקפוץ ממטוס ולהגיע בשלום לקרקע. שני שימושים עיקריים היו למצנח. השימוש האזרחי, כאמצעי-הצלה לטייסים הינאליצים לנטוש את מטוסם באויר, והשימוש הצבאי, באמצעותו אפשר היה להנחית כוחות מעבר לקוי האויב. בשתי צורות אלה גם יחד לא היתה הצניחה כלל וכלל ספורט. הצנחן היה נורק מהמטוס, לרוב מבלי שיחוש מה הוא עושה בעצמו; המצנח היה נפתח אוטומטית, וכל מה שהצנחן היה צריך לי עשות הוא לבלום את עוצמת נפילתו, בי

הפעם הראשונה בתולדותיה שתתקיים בטוקיו בין ה-24 למאי והראשון ליוני 1958. ישראל היא אחת מ-19 המדינות שהודיעו על השתתפותן באולימפיאדה. עד-כה הודיעו כבר 19 מדינות אסיאתיות על השתתפותן. מדינות ערב יחרימו כנראה משיחקים אלה, בשל השתתפות ישראל בהן. לעומת זאת נראה שהשנה תוכן משלחת ישראלית רצינית למשחקים אלה, אחרי שהממשלה נוכחה לדעת מה רב ערכם ה' תעמולתי... **המשחקים הפאן-עריים בייב** שנפתחו השבוע בבירות, בהשתתפות תשע מדינות ערב, בהעדר מצרים, הופסקו אחרי התפרצות המוניע בעת משחק כדורעף בין עיראק ולבנון, שהסתיים בתגרות-דמים ובבציעתם של 7 צופים... **ליוסקה גולדשטיין**, כדורגלן מכבי תל-אביב שחזר מדרום-אפריקה, נגרמה חקירת בלתי-נעימה בתום המשחק נגד בית-ר תל-אביב. עם גמר המשחק ראה האחראי על המחסנים כי יוסקה נוטל עמו את הכדור. הוא הסביר כי כך נהוג בחוץ-לארץ, שהקבוצה המנצחת לוקחת עמה את הכדור למזכרת.

תדרין

מאורעות אלה, מתוך מאורעות הספורט של השבוע הבא, יעניינו את חובבי הספורט: **מכבי תל-אביב** — מכבי חיפה (חיפה) האיצטדיון העירוני; שבת, 3.00 — יהיה מפגש הכדורגל המעניין של השבת. המשחק, המהווה חלק מעיסקה מסחרית בין שתי הקבוצות, תמורת החזרתו של השחקן בן-צבי למכבי חיפה, עשוי להסתיים בינצחון התל-אביבים הנמצאים בכושר עולה.

מכבי רחובות — הכת תל-אביב (פתח-תקוה, מגרש הפועל; שבת, 3.00) — יהיה משחק-המבחן של השבוע, בו תנסה הקבוצה הרחובותית להוכיח שהעליה לליגה הלאומית מגיעה לה בזכות יכולתה. **יום ספורט ארצי של המשי** (תל-אביב, איצטדיון הסכביה, וסמיטה) — המפגש המסורתי של יחידות המשרה, שנקנה לו שם טוב בארגון למופת ובתחרויות-ראווה אלטיות מענינות.

נצחונות מזהירים בספורט הצניחה החובשית

מלבין באופק

הנבחרת כולה דורגה במקום האחד רון. השנה השתתף צהור בתחרות יות צניחה חפשית ביוגוסלביה (בתמונה משמאל, במרכז חברי המשלחת האמריקאית) ובאופסי ריה, השיג הישגים של כבוד.

עלידי הנאצים, ואחרי שהסתחר זמן-מה אצל הפרטיזנים של טיטו, הועבר ארצה בי- עזרת הצלב האדום. מה שעבר על שמעון בארץ היה אופייני לגיגוליהם של בני ורו הצברים. הוא הצטרף לקיבוץ שער העמקים, התגייס לפלמ"ח, עבר קורסים שונים, וכך שהחלה מלחמת העצמאות היה שמעון צהור קצין חבלה גדודי, בגודו הראשון של הי- פלמ"ח.

כשהסתיימה המלחמה ולא היה יותר במה לחבל, שמעון שמעון על ביקוש למתנדבים ליחידת צנחנים. הוא התנדב, עבר את קורס הצניחה הראשון שנערך בצה"ל, בו ענן בן- גוריון עצמו נכפיים למסיימים, היה למדריך צניחה בצבא הקבע.

באותן השנים עמד שמעון בקשר עם ידי- דים ביוגוסלביה, שם הפכה הצניחה החפ- שית כמעט לספורט לאומי. בחסות השלטון- נות, שאיפשרו לבניהונוצ את האימונים בספורט זה, פותחו ביוגוסלביה מתקנים משוכללים, בהם עוברים מדי שנה אלפי נערים, נשים וגברים את תורת הצניחה החפשית. מאז החל שמעון לחלום על הי- צניחה החופשית.

לפני חמש שנים השתחרר שמעון מצה"ל בדרגת סגן, נרשם לקורס לחינוך גופני בי- סמינר הקיבוצים. קודם לכן נשא לאשה צעירה בשם תמר, שהיתה חילת באותו גודו בפלמ"ח בו שירת. שנה אחת עבד שמעון כמורה להתעמלות בקיבוצים שונים.

את שעות הפנאי שלו הקדיש לנטיעת ענף ספורט הצניחה החפשית בישראל. אולם התנאים בארץ לא איפשרו פיתוח ספורט זה בצורה אורחית. היה זה ספורט יקר-ימדי. שעת-סיסה באמצעות קלוב התענו- פה הישראלי עולה קרוב לארבעים ל"י, מצנח חריש עולה קרוב ל-300 דולר. מלבד זאת היתה צניחה חפשית בגדר עבירה פלי- לית לפי חוקי המנדט שלא שונו עד היום. חוק זה קובע שהצניחה ללא צורך פיקוח- נפש, היא עבירה פלילית. שמעון צהור החליט לחדור לענף ספורט זה בכוחות עצמו.

★ ★ ★

היוגוסלבים דאגו לכל

וא נסע ליוגוסלביה. שם עבר בי- משך חודשים קורס מרוכז בבית-ספר אורחי לצניחה, בעיירה קטנה שבגבול יו- גוסלביה-רומניה. למזלו נערכה בתקופת סיום הקורס תחרות ההכנה לאולימפיאדת-הצניחה העולמית. אולימפיאדה מיוחדת זו נערכה מדי שנתיים, ואילו בשנה שאינה מתקיימת נערכות ביוגוסלביה תחרויות-מבחן עולמיות. כחניך מצטיין בקורס הצניחה הוענקה לשמעון זכות, אשר רק בודדים זוכים לה. הוא הורשה להשתתף בתחרויות הבינלאומי- יות, שם השתתפו צנחנים ותיקים מכל הי- עולם, בעלי ותק של מאות צניחות חפשיות. מוריו בבית-הספר דאגו לו לכל. הם הי- כינו לו ציוד, מצנח ונעליים, אפילו תלבושת שנשאה את שם ישראל.

כך זכתה ישראל בפעם הראשונה להיות מיוצגת בתחרות בינלאומית בצניחה חופ- שית. שמעון לא השיג אז כל השגים מיר- חדים, אולם הופעתו הקנתה לישראל אוטו- מאטית חברות בקלוב הצניחה הבינלאומי. כאשר חזר שמעון לארץ, ניסה שוב לי- התמסר לפיתוח הצניחה החפשית. לשוא, למרות שנמצאו בעלי-כספים, שהיו מוכנים לתרום לעידוד ספורט זה, נשארו כל הדלי- תות נעולות בפניו. הוא חזר להורות התעמ- לות בבתי-ספר.

היה זה לפני כשנה וחצי, כשבאורח מפ- תיע התקבלה בארץ הזמנה להשתתף באוי- לימפיאדת-הצניחה במוסקבה. ששה שבועות לפני פתיחת האולימפיאדה החליטו בחלונות הגבוהים שעל ישראל להיות מיוצגת באוי- לימפיאדה זו. וכך הורכבה על רגל אחת נבחרת לאומית של שלוש בנות וששה גברים, אשר ששה שבועות קודם לכן לא היה להם מושג מהי צניחה חופשית. היו אלה צעירים ישראליים, שהפכו תוך עבודה מפרכת לנבחרת צניחה חופשית. שמעון שי- אימן את הנבחרת, כמעט וצנח מרגליו מי- רוב עייפות. אולם הנבחרת קמה.

★ ★ ★

לפני האמריקאים

נבחרת הישראלית באולימפיאדת הצניחה במוסקבה זכתה בסיכום במקום

כור שמעון צהור צונח אל מרכז צלבי-החמרה, בתחרויות על אליפות אוסטרית בצניחה חופשית. השופטים חשים אליו כדי לקבוע את הישגו הנחשב כהישג מצוי. האוסטרים הציעו לשמעון צהור לאמן את הנבחרת האוסטרית אך הוא סירב.

האחרון. רק שמעון צהור והצנחנית יוכבד צור השיגו השגים אישיים פזית או יותר טובים. אף על פי כן היה להופעת הנבחרת הישראלית ערך תעמולתי עצום. חבריה התי- מודדו עם צנחנים בעלי ותק של שנים ונסיון בינלאומי רב בצניחות ספורטיביות מסוג מיוחד זה.

גם טיב המצנחים הישראליים גרם תקלות לחברי המשלחת. הישראלים השתמשו במצ- נחים צרפתיים, בעוד שאפילו הצרפתים עצ- מם השתמשו במצנחים משוכללים מתוצרת רוסיה. מצנחים אלה, שבשמישיתם חסר אחד הבתים — כלומר, שיש פירצה במעטפתם — מאפשרים לצונח ניתח מדויק יותר ושי- ליטת יותר במצנחו.

השנה, כשנסע שמעון צהור שוב ליצג את ישראל בתחרויות על גביע הים האדריאטי, שנערכו בבריבאט שביוגוסלביה, השתמש

במצנח מסוג רוסי. הפעם היתה זו תחרות בצניחה למטרה בתוך הים, דבר המחייב את הצנחן להשתחרר מהמצנח באוויר, להתי- ויק בו באצבעותיו ולהרפות ממנו בצלילתו למים. שמעון השיג את המקום הי-13 מתוך 52 משתתפים, כשכל חברי המשלחת האמרי- קאית הגיעו אחריו בדירוג.

הוא הוזמן, יחד עם צנחנים מצטיינים מהונגריה וצרפת לתחרויות על אליפות אוסטרית, ושם זכה בתואר האלוף האוסט- רי בצניחה חופשית.

אולימפיאדת-הצניחה הכאה תיערך בקיץ 1958 בפראג. אומר שמעון: יש בארץ כל הנתונים לפיתוח ספורט נועז זה. יש בני נוער המוכנים לכך, אם רק ינתנו לנו הי- אפשרויות לאימונים, יכולה ישראל להגיע להישגים נכבדים בספורט הצעיר ביותר בעולם.

המצנח נח על פני המים. הצנחן נראה כנקודה שחורה משמאל. בתמונה נראה כבירור החתך במצנח מהסוג חרוטי, המאפשר לצנחן לשחק עם הרוח באמצעות היתרים, לנווט את המצנח אל מעל המטרה.

שפריץ - סירת השופטים חשה אל הצנחן כדי למ- שתו. צהור צנח במרחק שני מטרים מהמטרה.

רגע - לפני הנגיעה במים. בשלב זה מחזיק הצנחן את המצנח בקצות אצבעותיו, מתכוון לקראת הצלילה.

אנשים

מספיקו מספיקו חילול השם" שם הצועק: **אורי צבי גרינברג**... סגן ראש עיריית ירושלים. **רחמים כלנתר**, זכה בשמחת תורה בהוקרה מיוחדת מצד אנשי נטורי קרתא בירושלים. מאחר שבערב ה' חג היה כלנתר הדתי היחיד בעיריה שמתך בהרשאת שחיטה מיוחדת לאנשי נטורי קרתא. הזמינו אותו אנשי הכת להקפות בבית הכנסת שלהם בבתי אונגר בירושלים, רקדו כשמהם מסביב לסגן ראש העיר מ' גולח הזקן... בבית הכנסת אחר במאה שערים, השיך לחסידי קרלין, נראו בשמחת תורה שני יהודים אדומי-זקן ורקדים בהתלהבות. כשהתקרבו אליהם התברר שהשניים הם הסופר **יהושע בריווסף** וכנו ה' סופר, **יוסף בר**... לעומתם חגגו את חג שמחת תורה במוצאי החג בביתו של הרב **יוסף הלוי השישי**. המשמש כאב בית-הדין הרבני בתל-אביב. מועדוני הירקודים נפלה בידתו של הרב תמונה יקרת-ערך, עשירה מזכוכית, המתארת את משפט שלמה. ה' תמונה העתיקה, שהרב עצמו קיבלה לפני ששים שנה ממוזיאון גרמני. התנפצה ל' רסיסים... אל מתנגדי הצעת לימוד ה' תודעה היהודית בבתי-הספר הצטרף השבוע הסופר **יזהר סמילנסקי**. נימק הסופר המפאייני: "שהחנינון מציע ללמד את מנ הגי היהדות כהיסטוריה. לא יתכן ללמד כי היסטוריה דברים שמקיימים אותם יום יום."

★ ★ ★

קציר התהילה

שיטה מקורית להצלחת אמנים ישראלים בישראל הציע השבוע הסניור **אברהם זיקלמירסקי**. הסניור הזמר את שיתו: "אני אדביק לעצמי זקן, אתחפש לזמר זר ואז אקצור תהילה. רק אחרי שכל העתונאים והמבקרים יכרעו ברך לפני אורח את הזקן". הערכה עצמית אחרת של זיקלמירסקי: "אני כיום שר הרבה יותר טוב מאשר **בנימינו ג' ילי בזמני**... **עננה שביט**, שחקנית תיאטרון זירה, עזבה את אורות הבמה לכשך שנה, כדי ללמוד ספרות, דחקא באוניברסיטת בראילן בבני ברק... שחקנית אחרת של תיאטרון זירה, **שולמית פילין**, שהצטיינה במשחקיה כפראנסואז ראש גור, נפרדה אף היא מהבמה, ליתר משנה. אחרי שנישאה הב' טיחה שולמית לבעלה שלא תשחק עוד... מנצח התזמורת הושר **ליאונל האבר פטון**, המתכונן לחזור בקרוב לישראל בשלישית, גילה השבוע כי בעת ביקורו האחרון בארץ נפגש עם **דוד בן-גוריון**, וכי ראש-המשלה התעניין לדעת מה פירוש זמר בזוו. לדבריו הסניור האמפסון את פשר הבגוז בצורה זו: "זהו זמר ש' כאשר הוא מושר, אפשר לחשוב שכל יום הוא יום הכיפורים"... אכזבה כפולה ר' מרה באה השבוע כחסף על מעריצותיו של כוכב הקולנוע **מרלון ברנדו**. תחילה נודע להן על נישואיו של "הגבר" לשחקנית הודית יפהפיה ובלתי-ידועה. אך השלימו עם ידיעה על נישואיו של הכוכב הנערץ ל' יפהפיה אקזוטית, הצהירו פועל ולסטי כי אשתו ההודית של בראדו אינה אלא בתו."

ספר המלשינים

אחד מעתונת-הערב גילה השבוע תגלית מענינת על מספר הטלפון של ח"כ **משח שרת**. מספר הטלפון שלו אינו מופיע בספר הטלפונים, וכל המצלצל למרכזית הדואר כדי לשאול על המספר, מקושר בארץ פן אוטומטי אל דירתו של שרת, מבלי שיגלו לו את המספר... אנכי שרת קיבל לאחרונה חדר במרכז מפא"י ברחוב הירקון, שם הוא עובד. כשהציעו לו להסיע אותי מדי בוקר לעבודתו במונית, דחה שרת את ההצעה, הקדיף ללכת ברגל... **ד"ר ישי ראז שייב** המואשם בהסתה למרד, ר' **נאורה כהן**, קריינית לח"י לשעבר ואחת המשתתפות בטולט, הגישו השבוע תשורה מענינת לסבון ז'בוטינסקי. התשורה היא ספר המלשינים - מספר מחברות בהן ריכזו אנשי האציל והלח"י בתקופת המנדט את שמותיהם של כל החשודים בהלשנה לכולשת הבריטית... בהמשיכו להתפלמס עם אישים שונים על משמעותה האמיתית של הציונות, גילה השבוע ראש הממשלה **דוד בן-גוריון** כי יש לדעתו הבדל בין יהודי הושב בחוק-לארץ וסתר תורם כסף, לבין יהודי התורם כסף להגשמת חוון מיוחה. בתשובה למכתבו של העתונאי **בן ציון כ"ץ** טען בן-גוריון: "יש בלי ספק אישים בודדים שלא התישבו בעצמם בארץ ויש להם זכויות גדולות ביצירת הישוב, והדוגמא המובהקת היא **ארמון דה' רוטשילד**. איש זה לא היה סתם נדיב, אלא איש-חוון, שהוציא הון תועפות להג' שמת חונו. אילו הסתפק באידיאולוגיה בלבד, לא היה עושה כלום"... שעה ש' נודע על הצגת מועמדותו של הפרופסור הירושלמי **יוסף ריבלין**, כמועמד תנועת החירות לנשיאות המדינה, כבר איחל הפרו פסור לנשיא הנוכחי **יצחק בן-צבי** ברי כות לקראת בחירתו-מחדש הקרובה. אמר ריבלין: "אילו ידעתי כי מועמדותי עלולה במשהו למונע את היבחרו של ידידי ה' ותיק, לא הייתי מסכים שיציגו את מועמדותי תי לנשיאות"... רק אחר שהוצגה מר עמדותו של ריבלין התברר כי **מנחם בגין**, יושב-ראש תנועת-החירות, היה בי עצמו בעד תמיכת התנועה במועמדותו של בן-צבי. מרכז תנועת-החירות הריץ מברק לדורבאפריקה, שם שוהה כעת בגין, כדי לברר את דעתו. אולם מכיוון שתשובתו של בגין התעכבה, החליט מרכז תנועת החירות להציג מועמד נגדי. תשובתו של בגין, שהגיעה באיחור, נימקה את תמיכתו בבן-צבי בגלל יחסו החיובי לשלימות ירושלים."

★ ★ ★

חילול השם

את סעודת שמחת-תורה המסורתית קיים השנה המשורר **זלמן שניאור** בביתו של בעל ידיעות אחרונות **נח מוזס**. לפני הסעודה טילפן שניאור לאשתו של מוזס, בקש ממנה להכין במיוחד כרוב ממולא בבשר, כפי שהיו נוהגים להכין בעירת מולדתו שיקלוב, ברוסיה הלבנה... ב' שמחת-תורה יצא הגבאי של בית-הכנסת בשכונ הותיקים ברמת-גן בדרשה אל קהל המתפללים, שיגבירו את תרומותיהם לקופת בית-הכנסת. את דבריו שיסעו לפתע קריאות של יהודי עטוף-טלית, שישב בפניה וצעק:

באוויר - ביבשה - רבים - כנסת

בחירת העם

הפרסים
15.10.57 - 15.11.57

כל הקונה בשיטת האשראי שלנו בסכום ממאה ל"י ומעלה, יקבל ח"ג ממתנה יפה.

נצלו את ההזדמנות!

קנה חיום בתשלומים נוחים רח' אחד העם 11 תל-אביב טלפון 66659

פסוקי השבוע

- נשיא המדינה **יצחק בן-צבי**, בתשובה להצעת נציגי תנועת-החירות, שאם יסכים לחתור על חברותו במפלגה יצביעו בעד מועמדותו לנשיא: "50 שנה אני שייד למפלגה, אין שום סיבה שאפרוש ממנה דחקה היום."
- פרופסור יוסף מאיר ריבלין**, מועמד תנועת-החירות לנשיאות המדינה, בתשובה לשאלה מדוע הסכים להציג את מועמדותו לנשיאות: "אני ע"מ לנסוע בקרוב לארצות-הברית כדי לערוך מגבית למען בני-בריתו. אני מקוה שיציגו אותי בתור סטיבנסון הישראלי."
- שר האוצר לוי אשכול**, בוועידת איחוד הקיבוצים והקבוצות: "אל תגידו שאין איחוד, הוא קיים בין כל התנועות הקיבוציות. כולל המושבים. כשיש צורך להרכיב בשרים של מפא"י, כולם מתאחדים."
- חיותה בוסל**, דמות אגדתית בהתישבות העובדה, באותה ועידה, על בעית החברות בקיבוץ: "שאלת החברה בקביעה, זה באמת דבר מגרה."
- מבקר מוסיקאלי**, שהתאכזב מהופעתה הראשונה של הזמרת אימה סומאק, בצסטו פסוק מהתלמוד: "אלו סומאק ואתא חיורא" (יצא הסומק ובא החיזור).
- הנודן ננה, ראש מועצת אילת**, בטקס פתיחת בית-החולים הראשון בעיר: "עז עכשיו אראשור היה לא למות ולא להילד כאן."

מיץ עגבניות יפ"אורה בע"מ טבעי

המחיר לצרכן: בקבוק 63 ס"ל - 240 ס"ר
כוס (בקווסק) 100 פרופח

נשואים או טכס בר-מצוה
אנו מקליטים מאורעות חשובים אלו על תקליטים בלתי שבירים או סרט-חקלטה, **רדיו דוקטור** - שרות ישראלי לחקלטה תל-אביב, רחוב אידלסון A טלפון: 24433.

עונש ציורי

בכפר מסריק, אחרי שאחד מי עובדי מפעל הקרמיקה החל לצייר ציורים בודדניים, איים מזכיר המשק על אחד החברים שהפריע באסיפה, ש- אם לא יפסיק מהפרעותיו יוכנסו הציורי רימ המודרניים לחדרו.

★ ★ ★

על כנפי ישנים

כידוע, כאשר מצאו עובדי שדה התעופה אדם שהסתתר בתאי המטען של מטוס, וקודם מספר לפני המראה, הסביר האיש את הימצאו שם: "הייתי עייף וכנסתי לנוח קצת."

★ ★ ★

ברכת המזון

בתראביב, הודפסו לכבוד שמחת תורה דגלונים מצויירים, עליהם הודפסו במקום הפסוק "אלוהי הרוחות הודיעה נא" הפסוק "אלוהי הארוחות הושיעה נא."

★ ★ ★

בחינה מעשית

בסיכרין, בגליל העליון, סרכה צעירי רה ערבייה בת 18 להנשא לארושה בן ה-21, אחרי שזה נכשל בבחינות הברגרות, טענה: "אם נכשל בבחינות הברגרות, מאין לי שלא יכשל גם בחיי המשפחה?"

★ ★ ★

פצצת השלום

בחיפה, שלח האורח דוד גרינברג, כרטיס ברכה של ראש השנה ל- קרובו בקארמק שבונצואלה, קיבל ב-

חזרה את כרטיס הברכה, בצירוף הערת משרד הדואר הונצואלי: "חומר רבולוציוני - להתזרזז לשלוח."

★ ★ ★

קליע מונחה

בתראביב, פנה אליעזר קרמר אל ברכה מעודה, צעירה בת 18, הציע לה עבודה בביתו, הוציא ממנה בכוח את ארנקה שהכיל שבע לירות, ניסה לברות, נעצר אחרי שהצעירה הסירה את נעלה, הטילה אותה בראשו.

★ ★ ★

משתמט

במגדל כרוב, התלוננה ערבייה כי בעלה מזניח אותה ומתמסר יותר לאשתו השנייה, וכי הוא טוען תמיד שהוא חולה כאשר מגיע תורה שלה, ביקשה את התערבות המשטרה.

★ ★ ★

תעודת גמור

בקנדה, אחרי שהסתיים קורס כיבוי אש לתושבים הגרים באיזורים מיוזעים מרוחקים, ערכו תיכני הקורס תצוגת-ראווה של כיבוי שריפות, הדליקו מדורה קטנה, לא הצליחו להשתלט על האש שהתפשטה לעבר היערות, שם בערה במשך שבועיים.

★ ★ ★

הוכחה חותכת

בכספיק, ארצות-הברית, הצתה אשה את הכביש, נחתכה תוך עמוק ברגלה, משלט פירסומת של המועצה למניעת תאונות דרכים, בו נאמר: "תאור גות גורות אי נעמיות."

במקרה שלא ידעתם, ואם לא איכפת לכם, הרי אלה שנוולדו בין 24 באוקטובר 22' בנובמבר, נולדו בזמל עקרב - אך אין זה נורא כל כך כפי שזה נשמע. אחדים מאלה יצליחו אם תינתן להם ההזדמנות, והאחרים - הם פשוט חבובים. במזל עקרב נולדו: יאן פאדברסקי, גיקי קונאן, מארתין לותר, נבנוטו צ'יליני, מארי אנטואנס וג'ורג' אל יוס. אנשי עקרב שמים לעתים רחוקות לימון בתה שלהם, וברוב המקרים שמים שתי כפיות סוכר - ואם אינכם מאמינים - לא צריך.

מה דעתכם? האם אני יכולה להשתתף כבר במדור רותי? אני יודעת אפילו אסטרולוגיה.

★ ★ ★

שכל על הכתפיים

"המכתבים המצחיקים המתפרסמים מדי פעם במדורך, מביאים את הקהל לידי מחשיבה ש:

כל הבנות הן נחמדות, כל הבנים הם חתיכים, שהחצי האחד הוא שחור שהחצי השני הוא בלונדי, ומה עם השטנים, והגיניגים, הקרחים והמתקרחים?" שואל (1046/81).

"כל אחד מהכותבים מנסה לכתוב מכתב משוגע יותר מקודמו על מנת, כמובן, ש" יהא יוצא דופן ואו המטרה הנכספת הנה באה ומתקרבת - הדפסת המכתב ועמו תוצאותיו.

"כל אחד מהכותבים/ות רוצה תמונות על מנת לברור. דם! דם חסר לאלה שאין להם העזו להתכתב עם אחד שהוא, למשל - בלתי פוטוגני, אני, כמובן, פוטוגני מאד. מובן שעל עצמי לא אומר אחרת. ועכשיו רותי, אם אמנם שמך הוא זה, את שואלת את עצמך: מה החיל רוצה? לא מוצא חן בעיניו? הוא רוצה להתכתב עם איזו שהיא בת נחמדה? ובכן:

"כמו כל אחד אחר בגילי אני בן 19, גבה קומה, שחור-שיער, חיפאי, ליד הארץ, בוגר המקצועי התיכון שליד הטכניון, והד עיקר - לכתוב מכתבים אני יודע. תחביבי העיקרי הוא שליית דגים בעזרת מסכה יור-בה לדינג תתמימי. אני מבקש את הבקשה הרגילה: בת נחמדה; תל-אביבית, חיפאית או ירושלמית; יפה, תמידה, בעלת שכל על הד כתפיים, עיניים יפות, והעיקר - לא שחיי-רית."

זה מה ששקספיר היה מוכן הרבה מהומה על לא דבר.

★ ★ ★

מן העיר אל הכפר

הוריה של (1046/82) עברו מן העיר אל הכפר, מקום אים לה שום יוד, כיוון שרוב תושבי הכפר הם מבוגרים והילדים בגיל בית-ספר. היא בת 22, מאחוריה 12 שנות לימוד. נדמה לי שהיא ביישנית במקצת ואשמח לדעת שיימצא מישהו שיצליח לדו-בב אותה. היא מבקשת להתכתב עם צעיר שלא איכפת יהא לו כיצד היא נראית, ית-עניין יותר באישיותה. אינני מאמינה ש" יימצא מישהו כזה", כותבת היא בעצב.

רוצה היתה שאותו צעיר לא ישים לב לעובדה שהיא צולעת במקצת כתוצאה מ- תאונה, צלעצה העלולה להיעלם עם הזמן.

★ ★ ★

דף הונטרומטיבי

האינטלקט חשוב (1046/83) הרבה יותר ממראה של זו שתכתוב אליו. הוא מעוניין בנערה ערה לנעשה סביבה, מגלה התעניינות בכל המכתב. הוא בן 19, סיים לא להיות את לימודיו התיכוניים. עליה לא להיות בוגרת ממנו. הוא גבוה, עליו ולעתים אף רציני. איני חושב שדם מתבטא במשלוח תמונה, אלא בדברים הרבה יותר נשגבים וקונסטרוקטיביים, מוסיף הוא ברצינות רבה.

★ ★ ★

בן לווייתי, למראה החתיכות בקונצרט הן גאלא של התזמורת: "הן כל כך יפות! הלב מתחמץ פשוט למחשבה שבועד 20 שנה תזדקנה בחמש שנים." באותה הזדמנות, ל- מראה שמתל פאר שנלתה מאות לירות: "כך אבל את רואה שליבה אינו שלם עמה. רואים רק את החצי."

★ ★ ★

בדי כוונות

(1046/84) נורא אוהבת לכתוב מכתבים. דווקא לאנשים שהיא לא מכירה. היא אפילו לא מתכוננת להכיר אותם בעתיד הקרוב.

אתה רוצה לכתוב? או שתהיה גבוה ונחמד ולמעלה מגיל 17. כמובן, שרק בתנאי שה- התכתבות היא אצלך הובי. בלי כוונות. כמו אצלה. היא מלבסית.

★ ★ ★

הוא איננו סנוב

זה פשוט טוב מדי כדי להיות אמיתי. קראו את (1046/85). זה אמנם ארוך קצת, אולם במעט רצון טוב, תגיעו עד הסוף. קחו בחשבון שהוא כתב הכל בבלוק אחד, ללא פיסקות, אך אני לא אתאכזר אליכם כל כך.

"... אמרתי למפקח שלי שחושש אני שמא תכונת הבדידות תיעשה בי כרונית. הלה נעץ בי עיניים תמהות ושחק: גרוב, אמר בקריצת עין, פנה לרות! תארו לכם מפקח מחוזי, יהודי העוסק בענייני חינוך וידו אף נטויה לכתיבה פסיכולוגית בהד החינוך, אומר לעבדכם הנאמן לפנות אל העולם הזה, השבועון שאין דעתם של אלו נוחה הימנו, והרי טוענים הם שהינו פסול ואין ברכה שרוייה בקריאתו. ואף כי דברים אלה נאמרו בבדיחות דעת, קנו הם שביטה בלבי והריני אומר לפנות לפלוגית זו ולשטח לפניה בקשותי ותכונתי, למרות שידוע אני ש-

הסיפוס שלי

אינני יודעת איך הוא מצליח לעשות זאת ובאיזו שפה. על כל פנים מסתבר כי התייר בארינגטון וחלורת קורא את רותי, ושולח אפילו חתיכות אבודות.

מה הוא כותב? "לא מכבר מצאתי תמונה זו בבית-קולנוע בויפה, והחלטתי שאין לי מנוח עד אשר אמצא את הנערה היפה הזו כשהיא חיה ונושמת.

"כיוון שאני עומד לחזור בסוף נובמבר לאנגליה - אני משתוקק מאד להכירה עוד קודם לכן, כדי ליצור אתה מגע שימשיך, אני מקווה, להבא."

את מעוניינת? כתבי, איפוא, לת.ד. 868, חיפה.

ולהבא, חביבה, היי זהירה עם תמונות כאלה. צריכה היית לרואות את המהומה שעוררה כאן במערות. נ. ב. איפה קנית את בגד הים שלך? הוא טוב רק לטיפוס על עצים, או אפשר גם להרטיב אותו?

אכתה ויקי ארותי

שיטוח תכונתי יפענחו אותי אצל אלה הן מכירים אותי. והריני מבקש מהם מחילה על מעשה זה, אולם אכחיש הכחשה גמרצת כי אמנם אנכי הוא שכתבתי.

"... ומכיוון וגליל-לב אנכי, מן הדין חייב אני לציין שאינני מעיין בשבועון זה, וחלילי לה לא בגין חטמי מארך שחודו מופנה כלפי מעלה, אלא אדם תועלתני ותכליתי אני. הריני קורא רק דברי עיון המקנים הלכירוח ומחשבה המביאה לפתירת בעיות וקונפליק-טים מתעוררים. פשוט חבל על הזמן. והיה ויתעורר החשש שסיבת כתיבה זו לפלוגית זו היא כתוצאה מאי-הצלחה פנים אל פנים, הרי אין משגה חמור מכן. לא מגיה ולא מקצתיה. אלא מאי? פבלוב, הפסיכולוג ה-רסי המפורסם, מנה בין יתר הרפלקסים את "רפלקס המחקר", כלומר, החשק לתפוס את הלא-נודע. ואמנם הבלתי-נודע מעורר עניין וסקרנות, ומועקת הבדידות מתרככת ובטלה.

"... אינני סנוב, ואינני סיפוס שעניו נעוצות תמיד על דפי של ספר. אלא פשוט בחרו היודע לעשות חיים בדיוק כפי ש- יודע אני לעיין בספרי-מחקר פילוסופיים ופסיכולוגיים. יודע אני גם להתברר, עד כדי כך שהבריות אמרו כי אני מחוסר טאקט... הריני סיפוס כנה, מוכן להודות על כל משגה שביצעתי... אין להתייחס בקלסטר פני. הוא נאה ונחמד למדי. אני מוכן לשוחח, להרצות ולהתפלספס על: פילוסופיה, פסיכולוגיה, חינוך, ספרות, שירה, קולנוע, מישחק, ספורט, ועל כל נושא המי-צוי בעולם. מקצועי: הוראה וכתובה. ה-תחביב שלי: עיון בספרים, בעיקר פסיכ-אנליטיים, ספרון להלומות, שיטתו היא סיני-טוה של סרודי, אדלר ויונג... גילי נע בסביבות 23. הפלוגית שבדעתי להתכתב עמה הייבת קודם כל לחוש שאיננס מתכו-נות אמורות. היא לא הייבת להיות אינסקס, אולם לא מפשה... לבסוף שגילה ינע עד 21 אך לא גיל שהיא מסוגלת להיות הלטי-דתי - יש לי תלמידות בגיל 17-16.

"... אלה שהוטרוו מכתובה זו, חייבים להבין ששלוש שנים הריני שוהה בפניה נידחת שהשתקה יפה לה. והמפקח אמר לי לכתוב לרותי, וחי נפשי שאנכי אראה לו זאת."

את שם הפינה הנידחת לא אגלה, אך אתן לכם לנחש. מהו השם המעורר בכס אסוציאציה מיד אחרי פלונסק?

★ ★ ★

היסיכה והוא

מה סיפור לי יהודה הסקוביץ, האל-חוסאי הגיניגי של r/q יהודה:

רצייתי להגיע בטרמפ מקאן לניצה. השעה הייתה שתיים בלילה. אני עומד לי ככה על הכביש והמכוניות חולפות בזו אחר זו. אף כלב לא עוצר. פתאום מגיעה כואת מכונית מרצדס משגעת, ובפנים יושבת חתיכה. "היי כנס", היא אומרת לי באנגלית. היא הייתה חתיכה עצומה, לבושה מכנסי מינימום וחול-צה גברית הנקשרת בסביבות החזה. בין המכנסיים והחולצה היה שטח הפקר. אני כנס, והיא נוסעת. אני מסתכל עליה. היא מזוכירה לי מישהו, לעואול. השיער הבלונדי הזה המשוך לאחור, והפרצוף, "שמעתי" אני אומר לה, "את מכירה את גרייס קלי?" "כה", היא אומרת. "אני מכירה אותה". "את דומה לה, אמרו לך כבר את זה?" "באמת?" היא אומרת. מה אומר לך, זו הייתה באמת גרייס קלי.

"ומי אתה?" היא שואלת אותי. "אני? אני מלח ישראל", "ושמך?" "ישראל הרש" קוביץ". מה יש, הרשקוביץ זה יפה לפחות כמו קלי. אבל את זה לא אמרתי לה.

"מה אתה עושה?" שאלה. "אני מפליג בקרוב". עניתי. בינתיים הגענו לניצה והיא מראה לי על כמה בתי קאזינו ואומרת לי: "כדאי לך להיכנס לשם. אם ייגמר לך ה-כסף, אמור להם שיקופו את זה על חש-בונגי". אמרתי לה תודה וירדתי.

מאו לא שמעתי עליה, חוץ מזה שהיא מחכה ליורש שני. ברנש מאושר, הנסיך הזה. אבל מה הוא נותן לה לנסוע ככה במצבה, באמצע הלילה, לבד?

העולם הבא

בעריכת ליילי גלילי

מוזמנים משתתפים. פרס בן 10 ל"י יינתן מדי שבוע לאחד המשתתפים בעמוד זה. הזוכה השבוע הוא אורי פלר, התבור 35, תל-אביב.

כזה הוא דני

לפני אחת מפעולות התגמול הגדולות עמדו החברה במיסדר-יצאיה. לפתע הופיע המפקד במרוצה, ניצב לפני המחלקה וקרא מתוך ניר: "דניאל בן שלמה זיידל...". "כן, כן, אני יודע", המשיך דני השורה, "המשטרה מחפשת אותי". "איך ידעת?" שאל המפקד, והתבונן שנית בהודעה המשטרית בידו, שהודיעה כי דני דרוש לה בגלל עבירת תנועה. "זה המקום היחיד שמכירים אותי בשמי המלא", השיב דני. רשוב על אותו דני זיידל: פעם, בהלחייה של אחד החברים, הוא נראה צועד כשבידו בונבוניירה גדולה, עטופה בנייר צלופן. החברה לא הבינו מה העניין, אך התאפקו עד אחרי טכס הקבורה, בו הניח דני את הבונבוניירה על הקבר. "השתגת עתה?" אמרו לו: "מה פתאום בונבוניירה?" ענה דני: "מה יש? לא השגתי פרחים!"

הערות-שוליים

אזרח העלה באש מאתיים תיקי מט הכנסה...

...עכשיו יהיה לו תיק לא רק בשא, אלא גם בשב.

★ ★ ★

ממשלת הונגריה גירשה שלושה אנשי הצירות הישראלית בבודפשט, כתגובה על הבאתו למשפט בתל-אביב של שחקן הונגרי, באשמת נסיון לבצע מעשה מגונה בילדה בת 12...

...השאלה היא: מי עשה מעשה מגונה יותר - השחקן או ממשלתו.

★ ★ ★

יש הטוענים כי סוריה אינה אלא משרתת של רוסיה במסע התעמולה שלה במרחב...

...סרסוריה לדבר עבירה.

★ ★ ★

לאחר הצמצומים שדב יוסף הנהיג בתקציבי המוסדות הלאומיים, יצמצמו תוכניות היעור...

...יש דוברים ואין יער.

סקר אסבתא!

צו לקביעת מחירים

בזמן האחרון רבו המקרים המתפירים של הורדת מחירים בשוק הנדבות והשפלת כבודו הלאומי והנמכת דמותו תמורת תרומות בסכום שלא להם את גודל המעמד. כדי להנהיג שיטה אחידה, למנוע הורדת מחירים מתחת למחיר הקרן ולייצב את השוק, נקבע מטעם הרשות המוסמכת לוח המחירים להלן.

אל תשלק פחות!

- הזמנה מטעם ממשלת ישראל לבקר בארץ כאורח הממשלה, עם סיורים בקיבוצים, גאומים ציוניים וכו'..... 25 אלף דולאר
- הנ"ל, בתוספת פגישה עם טדי קולק ו/או שמעון פרס ו/או משה דיין..... 35 אלף דולאר
- הנ"ל, בתוספת פגישה עם שר ממדרגה שניה (בריאות, פיתוח, דואר, דתות וכו')..... 50 אלף דולאר
- הנ"ל, בתוספת פגישה עם שר ממדרגה ראשונה (אוצר או חוץ)..... 100 אלף דולאר
- הנ"ל, עם שיחה של חצי שעה עם ראש-הממשלה ושר-הבטחון על אפלטון, יוגה וחזון משיחי, בתוספת תצלום של הפגישה..... 150 אלף דולאר
- הנ"ל, אם הפגישה נערכת בשדה-בוקר, וראש-הממשלה יסע לשם במיוחד לצורך הפגישה, תוספת של..... 25 אלף דולאר
- פגישה עם נשיא המדינה ורעייתו..... 200 אלף דולאר
- מסירת סמל צה"ל, כגפי צנחן או תצלום בחברת מחלקה קרבית של צה"ל, כולל בעל-זקנים..... 25 אלף דולאר
- קריאת רחוב בעיר ממדרגה שניה על שם הנדבן..... 50 אלף דולאר
- הנ"ל, בירושלים, תל-אביב או חיפה..... 100 אלף דולאר
- טיהור שמו של איש-עסקים או עסקן שסרח במולדתו, עלידי קריאת בית-חולים או מוסד ילדים עזובים בארץ על שמו..... 250 אלף דולאר
- קריאת מוסד תרבותי מרכזי על שם הנדבן..... 500 אלף דולאר
- הנ"ל, אם ראש-הממשלה יהיה נוכח בזמן הפתיחה וישתוק..... 600 אלף דולאר
- הנ"ל, אם ראש-הממשלה ינאם נאום בעברית ותנוגן התקווה..... 750 אלף דולאר
- הנ"ל, אם ראש-הממשלה ידבר בשפת הנדבן וינוגן המנון ארצו של הנדבן לפני התקווה..... 1 מיליון דולאר
- אם ראש-הממשלה יצטרך ללמוד שפה חדשה לצורך זה, תוספת של..... 50 אלף דולאר

אל יהיה כבוד המדינה הפקר! אל תפרוט לפרוטות את החזון המשיחי! שמור על רמת-מחירים שתוסיף כבוד למפעלנו הלאומי!

(-) דרור עמיקם
הרשות המוסמכת

אמרות כנפיים

- מין התשובות בתחרות-השאלות בין אחד הבסיסים לבין אחת הכנפיים של חיל-האוויר, לכבוד יום החיל:
- אתם יודעים מה זה טיים האראקירי?
- כן, אבל מה זה קירי?
- מה הדבר הראשון שאומר המפקד לפקידה שלו כשי הוא בא בבוקר?
- הוא לא אומר כלום בבוקר. הוא בא רק בצהריים.
- מי הטביע את איבראחים אלי-אול?
- שני חילות: האחד באוויר, השני בדמיון.
- מהו היסממה הטובה ביותר לגיוס טייסים?
- מיטב הנזר לטייס ולנחות / מיטב המשכורות לשלחי הסוכנות.
- מה ההבדל אצלכם בין הי קפה והתה?
- אין הבדל.
- מדוע מוננים ב"קול ישרי אל" את התקווה בתום הי שידור בכל ערב?
- מתוך תקווה שיימצאו מאוינים גם מחי.
- מדוע נותנים לטייסים כיצה לארוחת-הבוקר?
- מה בטוח, בטוח.
- מדוע יש לנח"ל סמל של מגל וחרב?
- המגל הוא בשביל ריקודי-העם של להקת-הנח"ל, והחרב כדי לדגדג את הקהל בהופעת הלהקה.
- מה זה דמוקרטיה בצבא?
- כשאומרים לרס"ר שהוא חמור, כשי הוא באמת סוס.
- מדוע הלך משה רבנו ממצרי ריים ברגל?
- אילו חיכה לחיל-הים, עוד היה מחי כה עד עכשיו.

מה שמתוח - מתוח

ריצה קלה

כשאביבה (נקרא לה כך לשם הנוח) היא סיימה את קורס דיילות-האוויר, היא נשלחה לעבוד בקו לודא-תונג-רומא. חברי הצוות שמו עליה עין והחליטו להכין משהו מיוחד לכבודה.

חשבו, חשבו, חשבו וחשבו ומצאו לבסוף את הדרך המתאימה.

יום אחד, שעתים לפני ההמראה, כשי המסלול עוד היה שומם, התגנב הדייל אל המטוס והסתתר בתוו הטייסים. בי שעה היעדה עלו שאר אנשי הצוות והנוסעים. אביבה הוסיבה כל אחד במי קומה ולפי אות מהטייס נעלה את הי דלת והמטוס המריא בדרוכו.

באמצע הדרך קרא הטייס לאביבה שי תשלח אליו את הדייל. "אין לנו דייל בטיסה הזאת", היא השיבה.

"אין דייל?" התפלא הטייס. "מה זאת אומרת אין? אני בעצמי ראיתי אותו רץ על המסלול עם תיק שחור ביד. מי סגר את הדלת?"

אביבה המסכנה החזירה כסיד. "אני סגרת", היא הפליטה.

"ועכשיו יפטרו אותו מהעבודה וי הכל בגללך", הטיח בפניה הטייס בקול ורמתו. "לא יכולת לחכות עוד דקה לפני שסגרת את הדלת?"

בקיצור, היה שמח. כל הנוסעים גורא ריחמו על הבחורה, והיא עמדה בפינה וכמעט בכחה. כשנחת המטוס באתונה, מיהר הדייל לרדת, דרך הדלת הקטנה של הטייסים, עוד לפני שעובדי שדה התעופה הביאו את המדרגות הניידות. הוא הסתתר מאחורי זנב המטוס וכשי אביבה פתחה את הדלת, הוא נראה רץ אליה, כשבידו האחת תיק שחור ובידו השניה הוא מנגב את הויעה. הוא נראה מת לגמרי.

הוא הגיע לרגלי המדרגות, הניח את תיקו על המסלול ונאנח, כשהוא נושף ונושם בכבדות: "רצתי כמו משוגע. חשבתי שאני כבר לא אשיג אתכם." אורי פלר, תל-אביב

חמשיריים

מעשה בעלמה מכרכור
שחיפשה כל חייה בחור.
היא חיפשה בלי מרגוע
מלונדון עד גואה -
ומצאה לה בחור ככרכור.

אורי דויטש, חדרה

★ ★ ★

מעשה בקוטל מאילת
שטען: "לא, איני פסיכופט.
"גיל היה יודי,
אך נרצח על-ידי
כי זכה כמשחק השחימת."

דן מרגלית, תל-אביב

טעות לעולם צודקת

כבשתך למוסיקה קלסית. (הארץ)
מרדכי דן, תל-אביב

ששליק בדורמינור.
טדי קולק, המנהל הכלי של משרד ראש הממשלה. (למרחב)
אורי שיקה, חיפה
כדבר ישעיהו הנביא: וכלי בליו רעים.

רוסים באולפני העברית להחמשת יעילותם של מוסדות אלה. (ידיעות אחרונות)

משה אילת, רמת-גן
מלים מפוצצות במקום פצצות.

מכונות אנגליות חדשות תוצרת גרמניה. (מעריב)
שמעון ספיץ, משואות יצחק

ארזי. 1957.

אתה והכבישים הצדדיים הפנויים שלך!